

**Zeehonden-
crèche:
Overheid
bevoordeelt
Imares**

Pag. 5

**Plan mede-
zeggen-
schap
volgens
Verburg in
strijd met wet**

Pag. 5

**Seventy
students
housed in
holiday park
far away**

Pag. 21

WEEKBLAD VOOR WAGENINGEN UR/

2E JAARGANG/ 30 AUGUSTUS 2007

RESOURCE

#01

Pag. 10

HET AID-GEVOEL IN FOTO'S

COLOFON

Resource, Weekblad voor Wageningen Universiteit en Researchcentrum, is een onafhankelijk weekblad voor personeel en studenten van Wageningen UR en wordt uitgegeven door Cereales Uitgeverij; ISSN 1389-7756.

Redactieadres/ Binnenhaven 1, 6709 PD Wageningen, Postbus 357, 6700 AJ Wageningen, tel. 0317 466666, fax 0317 466667, e-mail resource@cereales.nl; secretariaat Linda Glasmacher en Sandra van den Brink-Vermeulen. Geopend van 8.30 tot 12.30 uur.

Redactie/ Korné Versluis (hoofdredacteur, algemeen nieuws), telefoon 0317 466680, e-mail korne.versluis@cereales.nl;

Lieke de Kwant (eindredactie), telefoon 0317 466685, e-mail liele.de.kwant@cereales.nl;

Yvonne de Hilster (eindredactie, studenten), telefoon 0317 466687, e-mail yvonne.de.hilster@cereales.nl;

Gert van Maanen (landbouw, plant), telefoon 0317 466684, e-mail gert.van.maanen@cereales.nl;

Sara van Otterloo (eindredactie international pages), telefoon 0317 466691, e-mail sara.van.otterloo@cereales.nl;

Wim Bras (Van Hall Larenstein), telefoon 0317 466669, e-mail wim.bras@cereales.nl;

Jan Braakman (dier), telefoon 0317 466682, e-mail jan.braakman@cereales.nl;

Alexandra Branderhorst (Van Hall Larenstein), telefoon 0317 466669, e-mail alexandra.brandhorst@cereales.nl;

Laurien Holtjer (groene ruimte, dier), telefoon 0317 466689, e-mail laurien.holtjer@cereales.nl;

Willem Koert (voeding, biotechnologie), telefoon 0317 466681, e-mail willem.koert@cereales.nl;

Paul Link (internet), telefoon 0317 466690, e-mail paul.link@cereales.nl;

Nicolette Meerstadt (studenten), telefoon 0317 466666, e-mail nicollette.meerstadt@cereales.nl;

Albert Sikkema (Van Hall Larenstein), telefoon 0317 466669, e-mail albert.sikkema@cereales.nl;

Joris Tielens (economie, buitenland), telefoon 0317 466688, e-mail joris.tielens@cereales.nl;

Martin Woestenburg (groene ruimte), telefoon 0317 466682, e-mail martin.woestenburg@cereales.nl.

Landelijk nieuws: Hoger Onderwijs Persbureau (HOP).

Foto's/ Guy Ackermans, Bart de Gouw, Martijn Weterings, BvB, Rita van Biesbergen, Ruben Smit, Hoge Noorden, Jurjen Bersee

Illustraties/ Henk van Ruitenbeek, Guido de Groot

Vormgeving/ Hans Weggen, telefoon 0317 466686, e-mail hans.weggen@cereales.nl. Basisvormgeving/ Office for Design, Loek Kemming

Druk/ Dijkman Offset BV

Directeur Cereales/ Henk Prevaes

Abonnementen/ Studenten van Wageningen Universiteit en personeel van Wageningen UR krijgen Resource gratis;

anderen kunnen zich abonneren voor E52,50, buitenland E122,50 per jaar. Inlichtingen: telefoon 0317 466666.

Advertenties intern/ Onderdelen van Wageningen UR kunnen tegen speciaal tarief adverteren in Resource. Informatie bij het secretariaat.

Kleintjes is de rubriek voor niet-commerciële advertenties. Kosten E5 (studenten en medewerkers E3,50) per 30 woorden.

Advertenties extern/ Van Vliet, bureau voor media-advies, Passage 13, Postbus 20, 2040 AA Zandvoort, telefoon 023 5714745.

Serviceberichten/ Beknopte, zakelijke mededelingen van eenheden van Wageningen UR aan studenten en personeel kunnen gratis in Resource worden geplaatst. Inlichtingen: 0317 466666.

RESOURCE

#01

WEEKBLAD VOOR WAGENINGEN UR/

2E JAARGANG/ 30 AUGUSTUS 2007

HARTJE

'Dus hier komen ze?', vraagt Martin Kropff. De rector magnificus staat in een willekeurig vertrek van de Bornsesteeg. Op de gang staan de directeur van de studentenwoningstichting, Hans van Medenbach, en diens trouwe rechterhand, Jan Harkema. Voor hen is in de kamer om geo-logistieke redenen geen plaats. Van Medenbach knikt. 'Na de verbouwing biedt dit vertrek onderdak aan acht Chinezen.'

'Acht?', vraagt Kropff. 'Dit kamertje? Ik pas er zelf net in.'

'Voor iemand met een westerse fysiologie is dit misschien een kamertje', zegt Van Medenbach. 'Maar voor onze kleine vrienden uit Azië, waar de consumptie van dierlijke eiwitten aan de krappe kant is, is dit een zee van ruimte.'

'Maken jullie geen misbruik van de situatie?', vraagt Kropff. 'Als je in deze tijden van kamernood armzalige kamertjes voor woekerprijzen gaat verhuren?'

'Ik en Jan maken bezwaar tegen de term kamertjes', werpt Van Medenbach tegen. 'Wij prefereren de term leefruimte.'

'Waar onze Aziatische vrienden kunnen leven volgens hun eigen zeden en gewoonten', zegt Harkema. 'Waar ze gewoon Nieuw Jaal, Calnaval en Kelstmis kunnen vieren zonder boze Nederlandse gezichten.'

'Zodra de Nederlanders zijn vertrokken', vult Van Medenbach aan.

'Jullie gaan hier toch geen getto creëren?', vraagt Kropff. 'Een flat waar je alle buitenlandse studenten op elkaar perst?'

Van Medenbachs mond valt open. 'Jan...', steunt hij.

'Ja, Hans.'

'Denk ik zo slecht over onze buitenlandse vrienden?'

'Nee, Hans.'

'Want wat zeg ik altijd over buitenlanders, Jan?'

'Je zegt: van buiten hebben ze misschien een kleurtje, maar van binnen is hun hartje vaak blanker dan dat menig Nederlander.' Kropff zucht. Hij is gerustgesteld.

'Wanneer is het klaar?', vraagt Kropff. 'Zodat wij van WUR ons niet meer scheel hoeven te betalen aan een duur bungalowpark?'

'We werken zo hard we kunnen', zegt Harkema.

'Je moet er toch niet aan denken', zegt Van Medenbach handenwringend. 'Opgesloten in een bungalow. Voortdurend de herrie van de vogeltjes...'

'De koude rillingen lopen me over de rug, Hans', zegt Harkema.

Willem Koert

Pag. 6

Nederland dumpst van alles in het bos, van oude fiets tot afgedankt XTC-lab

Pag. 7 Regelmatig een brandje is goed voor de savanne

Pag. 8

Buitenlandse ecologen verrukt over Nederlandse postzegelnatuur

Pag. 12

Bornsesteeg zonder Nederlanders? Wie moet dan uitleggen hoe de wasmachine werkt?

BOVEN HET MAAI-VELD

'Onafhankelijke onderzoekers kunnen en mogen geen stelling nemen'

NITRAAT IN GRONDWATER

Bestuursvoorzitter Aalt Dijkhuizen wil een goed gesprek met vertegenwoordigers van Nederlandse veehouders. Hij wil nog eens uitleggen dat Wageningen UR onafhankelijk is en haar oren niet laat hangen naar de derde geldstroom.

Op 21 september staat een gesprek gepland met Peter ten Hoeve, Harry Bloemenkamp en Ad Kon van respectievelijk de Nederlandse Melkveehouders Vakbond, Nederlandse Vakbond voor Varzenshouders en de Nederlandse Vakbond voor Pluimveehouders. Zij suggereerden eind juli in een open brief in het Agrarisch Dagblad dat Wageningen UR geen stelling durft te nemen over de manier waarop in Nederland de nitraatgehalten in grondwater wordt gemeten.

De boeren vinden dat dieper geboord moet worden om monsters te nemen, en dat Wageningen daarvoor moet pleiten. De onderzoeksinstelling hoeft niet het beleid te maken, licht Ten Hoeve toe. 'Maar Wageningse onderzoekers kunnen de beleidsmakers wel aan de juiste feiten helpen. Dat gebeurt nu niet.'

Ondiepe monsters leveren hogere nitraatgehalten op, die tot strengere mestregels leiden – in de ogen van Ten Hoeve ten onrechte. Volgens Ten Hoeve is duidelijk dat heel veel nitraat nooit in het grondwater terecht komt maar wordt afgebroken.

'Boeren krijgen opnieuw het imago van een slechte rentmeester. Wageningse wetenschappers zouden kunnen helpen door te pleiten voor diepere metingen.' Maar zo werkt het niet, vindt Dijkhuizen. In zijn reactie in het Agrarisch Dagblad schrijft hij: 'Ik stel dat onafhankelijke onderzoekers geen stelling kunnen en mogen nemen.' En: 'Onafhankelijkheid en kwaliteit zijn de pijlers waarop wij wereldwijd onze sterke naam hebben gebouwd. Wij zijn geen belangenorganisatie, dat bent u zelf. Wij nemen geen beleidsbeslissingen.' / JB

Omslagfoto: Martijn Weterings

IN 'T NIEUWS

5 JULI T/M 29 AUGUSTUS 2007

ASG-medewerkers maakten begin deze maand als een haas vaccins tegen het mkz-virus dat in Engeland opdook./ foto ASG

DRUKKE ZOMER ASG EN CIDC-LELYSTAD

De divisie Infectieziekten van de Animal Sciences Group en het Centraal Instituut voor DierziekteControle Lelystad hebben hoogtijdagen beleefd door de uitbraak van mond- en klauwzeer in Engeland en de opleving van blauwtong in Nederland. ASG maakte in opdracht van het landbouwministerie 265 duizend doses vaccin tegen het mkz-virus van het type dat begin augustus in Engeland opdook.

De divisie Producten van ASG heeft met twintig mensen in vier dagen het vaccin

geproduceerd. Een aantal medewerkers is speciaal daarvoor teruggekomen van vakantie. De voorraad staat klaar om in Nederland te worden ingezet, al lijkt dat gezien de ontwikkeling in Engeland niet meer nodig.

CIDC-Lelystad heeft een groot aantal monsters moeten onderzoeken op aanwezigheid van het mkz-virus. De overheid liet ongeveer tweehonderd veebedrijven die vanuit Engeland dieren hadden ingevoerd, extra controleren op de ziekte. Hans Kramps, projectleider virale dia-

gnostiek van CIDC-Lelystad, zegt dat praktisch alle extra tests binnen normale werktijd zijn uitgevoerd.

Er zijn wel extra mensen ingezet om de golf van monsters in verband met de uitbraak van blauwtong te kunnen verwerken. Alle ongeveer zesduizend monsters die binnenkwamen in verband met blauwtong zijn ook op mond- en klauwzeer onderzocht. CIDC-Lelystad onderzoekt verder of de in heel Nederland gevangen knutten, die het blauwtongvirus verspreiden, het virus bij zich hebben. / JB

PLAN VOOR LAND-GOED LARENSTEIN GOEDGEKEURD

De gemeenteraad van Rheden heeft op 28 augustus ingestemd met het gewijzigde masterplan voor het landgoed Larenstein in Velp. Wel vond de raad een woontoren van zes tot acht verdiepingen bij de ingang van het terrein nog te hoog. Zo'n flat zou niet passen bij het karakter van het landgoed.

Op de raadsvergadering toonden verschillende fracties hun waardering voor de inspraak van omwonenden in het gewijzigde plan. Het college van B&W gaat op verzoek van de raad ook op zoek naar een andere locatie voor het dierenasiel, dat moet wijken in de plannen.

Martin Jansen van het college van bestuur van Van Hall Larenstein is tevreden over de uitkomst. 'We krijgen de ruimte van de raad om de plannen uit deze toekomstvisie nader in te vullen', zegt Jansen.

Na een uitgebreid onderzoek van ongeveer een half jaar vertaalt de gemeente het masterplan naar een stedenbouwkundige structuurvisie en zet de benodigde bestemmingsplanprocedures in gang. / ABr

(INGEZONDEN MEDEDELING)

**Vanaf 1 september
nieuwe bedrijfsartsen
voor Wageningen UR!**
kijk op
www.intranet.wur.nl

AALT DIJKHUIZEN GEOPEREERD

Bestuursvoorzitter Aalt Dijkhuizen is 13 juli geopereerd aan een kwaadaardige tumor in zijn dikke darm. Bij de operatie is de tumor geheel verwijderd. Hij ondergaat nu chemotherapie.

Dijkhuizen heeft laten weten dat hij het de komende tijd wat rustiger aan moet doen maar dat hij via e-mail, skype en werkbesprekingen thuis in Wijk bij Duurstede wel weer aan het werk is. Voor vergaderingen van de raad van bestuur, de concernraad, de raad van toezicht en de centrale medezeggenschap verwacht hij naar Wageningen te komen.

In een bedankje aan belangstellenden zegt hij dat hij zich na zijn operatie weer goed voelt en de eerste chemokuur goed heeft doorstaan. Hij verwacht op 4 september bij de opening van de nieuwe campus te zijn, en daar een rede uit te spreken. / KV

DIERENPARTIJ MAG ADVIEZEN DIERPROEVEN INZIEN

Wageningen UR moet de Partij voor de Dieren inzage geven in de adviezen van de Dierexperimentencommissie (DEC). De Amsterdamse bestuursrechter oordeelde 24 augustus dat de adviezen vallen onder de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB).

De Partij voor de Dieren vroeg Wageningen UR begin dit jaar inzage in de eerste

vijf adviezen uit 2005 van de DEC. Dat werd geweigerd, met als argument dat de stukken geen bestuurlijke aangelegenheid zijn, maar uitsluitend betrekking hebben op wetenschappelijk onderzoek. De rechter vindt de adviezen wel documenten die bij een bestuurlijke aangelegenheid horen. Ze vloeien namelijk rechtstreeks voort uit de wettelijke verplichtingen van de universiteit als vergunning-

houder voor het doen van dierexperimenten.

De uitspraak betekent niet dat Wageningen UR de adviezen nu meteen moet vrijgeven. Juristen van de raad van bestuur bestuderen de uitspraak en bekijken hoe het verzoek tot openbaarmaking te beoordelen. Daarnaast overweegt Wageningen UR tegen de uitspraak in beroep te gaan. / JB

LECTORAAT DIERENWELZIJN VERLENGD

Het lectoraat Welzijn van Dieren aan Van Hall Larenstein is voor vier jaar verlengd, onder meer door financiële steun van het ministerie van LNV.

Minister Gerda Verburg geeft hiermee invulling aan de motie van Dion Graus (PVV) waarin ze wordt opgeroepen dierenwelzijn een prominentere plaats te geven in het agrarisch onderwijs. De motie werd eind

vorig jaar aangenomen bij de behandeling van de landbouwbegroting.

Het lectoraat is de afgelopen vier jaar ingevuld door dr. Hans Hopster. Doel van het lectoraat is onder meer versterking van de relatie tussen de maatschappij en het onderwijs. Het zou per september aflopen.

Hopster zegt blij te zijn met het signaal van de minister door voor vier jaar ander-

halve voltijdsbaan te financieren. Van Hall Larenstein had al besloten tot voortzetting van het lectoraat. Met de ministeriële steun kunnen de activiteiten van het lectoraat worden uitgebreid.

Hopster wil de komende jaren verschillende maatschappelijke groeperingen gaan betrekken bij de invulling van het lectoraat, om het onderwijs beter te laten aansluiten bij de praktijk. / JB

‘De wachttijd voor een kamer is hier nog altijd korter dan in andere studentensteden’

BUITENLANDSE STUDENTEN TIJDELIJK IN BUNGALOWPARK

Voor circa zeventig buitenlandse studenten is er nog geen kamer in of rond Wageningen. Zij krijgen tijdelijk onderdak in een bungalowpark bij Zwolle.

Studentenhuisvester Idealis reserveert jaarlijks kamers voor studenten uit het buitenland, maar dat zijn er te weinig om de gestegen instroom te verwerken. De eerste weken gaat een deel van de studenten daarom naar een Landal Greenpark bij Zwolle. Vanaf half september komen er huisjes in parken dichterbij Wageningen beschikbaar. De universiteit zorgt dat er een paar keer per dag een bus rijdt tussen de campus en de bungalowparken. Idealis verwacht in november wel kamers te hebben voor alle internationale studenten.

Voor Nederlandse studenten verwacht Idealis geen grote kamernood, ondanks het feit dat het aantal Nederlandse eerstejaars ook sterk is gestegen. ‘We streven ernaar om iedere Nederlandse eerstejaars per 1 mei een kamer aan te bie-

den’, zegt directeur Hans van Medenbach. ‘En de honderdvijftig extra studenten die naar Wageningen komen, doen ons niet vrezen dat we die datum niet halen.’ Een deel van hen gaat de particuliere woningmarkt op, en een ander deel blijft thuis wonen, zegt Van Medenbach. ‘Bovendien zijn de wachttijden nog altijd korter dan in andere studentensteden.’

Wat veel mensen over het hoofd zien, is dat er de afgelopen twee jaar sprake was van een soort schijncomfort, aldus de directeur. ‘De universiteit trok zo weinig studenten en wij hadden zoveel capaciteit dat iedereen meteen een kamer had’, zegt hij. ‘Maar aan het eind van het jaar zaten we steeds met een enorme leegstand. Vanwege de grote verliezen zouden we dan de huren moeten verhogen.’

Dankzij de sloop van de Rijnsteeg hoeft dat nu niet. De wachttijd neemt daarentegen wel toe. / RE en KV

MEDEZEGGENSCHAP TEGEN PLAN CENTRALE RAAD

Drie van de vier medezeggenschapsraden hebben de raad van bestuur laten weten dat ze niet akkoord gaan met het voorstel om één centrale medezeggenschapsraad te vormen. Alleen de raad van Van Hall Larenstein is voor het plan.

Het plan liep gisteren nog meer averij op. Minister Verburg heeft de kamer laten weten dat het in strijd is met de wet op het hoger onderwijs. Studenten hebben in het plan te weinig te zeggen, en bovendien mogen personeel of studenten van de hogeschool of de instituten geen invloed uitoefenen op besluiten die de universiteit betreffen. De minister schrijft in een reactie op vragen van D66-Kamerlid Pechtold dat zij ervan uitgaat dat Wageningen UR zich in haar definitieve besluit wel houdt aan de wetgeving.

De raad van bestuur wil graag één centrale medezeggenschapsraad voor heel Wageningen UR, met daarin vertegenwoordigers van de verschillende onderdelen. Nu overleggen de bestuurders met vier raden. Het hoofdbezwaar van de tegenstan-

ders van dat plan is de vertegenwoordiging van de universiteit in het plan. Vooral universitaire studenten komen er volgens hen bekaaid van af.

Dat vindt ook Ad Bot van Van Hall Larenstein. ‘Wij hebben overwogen om uit solidariteit tegen te stemmen, maar hebben dat uiteindelijk niet gedaan, omdat voor ons de voordelen groter zijn dan de nadelen. Wij zijn nu slecht vertegenwoordigd op centraal niveau. Dat zou met een centrale raad een stuk beter worden.’ De medezeggenschapsraden van de hogeschool vergaderen doorgaans met de directie van de hogeschool, en spreken maar zelden de raad van bestuur van Wageningen UR. Bot: ‘Daardoor hebben wij nu weinig invloed op zaken die op concernniveau spelen.’

De medezeggenschapsraden proberen nu een alternatief plan op te stellen. Voorzitter van de centrale ondernemingsraad Gerrit Bruin verwacht dat dit er binnen enkele weken ligt. / KV

EEUWIGE ROEM WAGENINGSE KAATSER

Willem Rienks heeft op de PC, het Wimbledon van de Friese sport kaatsen, eeuwige roem behaald. De Alterra-medewerker werd woensdag 1 augustus in Franeker met zijn partuur – zoals het driekoppige team heet – derde.

De derde plek was goed voor een gouden tientje en 250 euro. ‘En natuurlijk eeuwige roem omdat ik op de PC een prijs heb gewonnen’, vertelt Rienks. Zeven keer eerder speelde hij op de PC, met de zestien beste kaatsteams van het seizoen. Maar niet eerder eindigde hij zo hoog. ‘Dit is sowieso mijn beste seizoen tot nu toe.’

De onderzoeker van Centrum Landschap kaatst sinds zijn zesde. ‘In een gemiddeld Fries dorp wonen te weinig kinderen voor een voetbalteam.’ In Wageningen traint hij wekelijks bij de lokale kaatsvereniging, hij zwemt, squasht en loopt hard voor zijn conditie, en hij slaat regelmatig een tennisballetje tegen de grote muur van zwembad De Bongerd. ‘De ballen op het dak zijn van mij’, bekent hij lachend. Rienks heeft een tijdje minder gespeeld, maar pakte de sport toch weer op. ‘Voor mijn werk ben ik veel met mijn hoofd bezig. Het is heerlijk om dan in het weekend lekker ballen te rammen. En het is altijd gezellig in de kleedkamer tussen de bouwvakkers en varkensboeren.’ Ook zijn achtste PC-deelname vond hij bijzonder. ‘Ik speel normaal in de eerste klasse voor hooguit tweehonderd toeschouwers. Op de PC zit er twaalfduizend man.’ / YdH

Willem Rienks in actie tijdens de PC, het Wimbledon voor kaatsers. / privéfoto

ZEEHONDEN-CRÈCHE VECHT VOOR ONDERZOEK

De Zeehondencrèche in Pieterburen wil dat het onderzoek naar zeehonden op de Waddenzee openbaar wordt aanbesteed. Volgens het opvangcentrum krijgt Wageningen Imares nu onterecht een voorkeursbehandeling doordat het automatisch alle vergunningen krijgt.

De Groningse zeehondencrèche tekende begin augustus bezwaar aan tegen de vergunning die Imares kreeg om opnieuw zeehonden van zenders te voorzien. Volgens Zeehondencrèche Lenie ‘t Hart gaan de dieren dood van de honger doordat het apparaat de jacht bemoeilijkt. De crèche zet bovendien vraagtekens bij de wetenschappelijke waarde van de gegevens die Imares verzamelt, omdat de medewerkers vinden dat gezenderde zeehonden zich anders gedragen dan hun soortgenoten.

Medewerker Anja Hazekamp zegt ook dat de overheid Imares voortrekt door miljoenen euro’s beschikbaar te stellen zonder openbare aanbesteding. Dit geld is behalve voor zendering ook bestemd voor ander zeehondenonderzoek, zoals de jaarlijkse telling van zeehonden. In tegenstelling tot de Zeehondencrèche heeft Imares toestemming om boven de Waddenzee te vliegen.

Imares wil nog niet reageren op de aantijgingen. ‘Op dit moment ligt de zaak bij de bezwarencommissie. Daar zullen wij straks ons standpunt toelichten’, aldus Peter Reijnders, onderzoeker bij Imares. / LH

UIT 'T VELD

NIEUWS UIT DE WETENSCHAP

STEEDS MEER KOELKASTEN IN HET BOS

Natuurbeheerders zijn jaarlijks miljoenen euro's kwijt aan het opruimen van afval in hun gebieden. Steeds vaker komen ze daarbij koelkasten, autobanden, bankstellen en andere grofvuil tegen.

Even uitrusten tijdens een lange boswandeling? De kans dat een comfortabele driezitsbank klaarstaat, is groot. De helft van de natuurbeheerders zegt dat er de afgelopen jaren steeds meer afval groter dan een vuilniszak wordt gestort.

Alterra berekende op basis van interviews met medewerkers van Staatsbosbeheer en de Provinciale Landschappen dat per honderd hectare gemiddeld eens per jaar afval wordt achtergelaten. De totale uitgaven voor opruimen en saneren van grond lopen naar schatting van de beheerders in de miljoenen.

Voorals extreme vondsten als kadavers, auto's en chemische restproducten voeren de kosten flink op. In 2002 vond Staatsbosbeheer in Lelystad zelfs een compleet xtc-lab. Zonder deze bijzondere gevallen zijn de natuurbeheerders naar schatting ruim negen ton per jaar kwijt aan het opruimen van grofvuil.

Landelijk zijn de verschillen groot. Terwijl beheerders in Noord-Holland denken aan 17 dumpingten op 7 duizend hectare, kampt Limburg met meer dan 250 dumpingten per jaar op slechts 3,3 duizend hectare natuurgebied.

De beheerders denken dat de stijging vooral komt door de storkosten bij ge-

Natuurbeheerders treffen de laatste jaren steeds vaker oude fietsen, meubels en ander grofvuil aan in de bossen. / foto Alterra

meentelijke afvalwerven, maar ook door gemakzucht, beperkte openingstijden van de afvalstations en de kleine pakkans.

Het afval zorgt voor meer nutriënten in het gebied waardoor brandnetels en bramen kans krijgen andere plantensoorten

te verdringen. Ook kunnen er ongewenste plantensoorten opduiken door gedumpt tuinafval. / LH

MOBILITEIT VERANDERT HET PLATTELAND

In de ene Europese regio loopt het platteland leeg, terwijl andere regio's in trek zijn bij forensen die buiten willen wonen en toeristen die de stad ontvluchten. Agrarische producten reizen ook over de wereld, en er worden steeds hogere kwaliteitseisen aan gesteld. Deze grotere mobiliteit van mensen en producten maakt het platteland kwetsbaarder, maar het biedt ook kansen voor duurzame initiatieven, aldus prof. Han Wiskerke, hoogleraar Rurale sociologie.

De leerstoelgroep Rurale sociologie organiseerde van 20 tot 24 augustus in Wageningen het 22ste congres van de Europese Vereniging voor Rurale Sociologie, over de nieuwe vragen en uitdagingen voor het Europese platteland. De 350 sociale wetenschappers uit Europa en daarbuiten bogen zich over tal van onderwerpen als de opkomst van biobrandstoffen, de gevolgen van dierziekten of de organisatie van lokaal bestuur, en mobiliteit. De toegenomen mobiliteit levert vaak tegenstrijdigheden op, zegt prof. Han Wiskerke. 'Toerisme kan een hogere milieudruk opleveren, maar ook werkgelegenheid.' Er kunnen ook onverwachte dingen gebeuren, zegt medeorganisator dr. Bettina Bock. 'Als Rian Air bijvoorbeeld een

nieuwe bestemming kiest naar een voorheen geïsoleerd gebied, dan kan het daar ineens vol Engelse toeristen zitten.'

Om de ontwikkeling van het platteland te begrijpen, zegt Wiskerke, zijn inzichten van verschillende kanten nodig. 'Onderzoek moet dus interdisciplinair zijn.' Daarom waren er op het congres naast ruraal sociologen ook wetenschappers uit andere disciplines.

Het onderscheid tussen westerse sociologie en ontwikkelingssociologie is ook uit de tijd, zegt Bettina Bock. 'Europa heeft ook *getto's of poverty* waar de armoede vergelijkbaar is met die in ontwikkelingslanden.'

De organisatie van lokaal bestuur kwam vaak terug in de afsluitende discussie over de conclusies uit het congres voor het beleid. Lokale en regionale overheden lijken een grotere rol te gaan spelen in plattelandsbeleid. Wiskerke: 'Brussel schetst de vergezichten, en die worden lokaal of regionaal ingevuld. Nationale overheden kunnen daarbij wat uit het gezicht verdwijnen. Maar of dit ook echt de trend is valt nog te bezien.'

Lokaal beleid is ook niet zonder problemen, zegt Bock. Gemeenten kunnen of willen lang niet altijd goed lokaal beleid maken. Bovendien zijn er in Nederland en

Engeland wel vrij veel lokale plattelandsorganisaties die initiatieven kunnen nemen, maar dat is lang niet in alle Europese landen zo. Het Europese programma voor plattelandsontwikkeling Leader slaat daarom ook niet overal goed aan.

Jean Michel Courades, bij de Europese Commissie verantwoordelijk voor Leader, bevestigde in de slotdiscussie dat steeds meer programma's decentraal worden uitgevoerd. Juist daardoor, zo bleek uit de discussie, wordt de afstemming tussen bestuurslagen als gemeenten, provincies, lidstaten en de EU steeds belangrijker. Die samenwerking gaat lang niet altijd goed.

De Finse Hilikka Vihinen van de Finse organisatie voor landbouwonderzoek, zei bijvoorbeeld dat de nationale overheden van veel lidstaten het ambitieuze Europese plattelandsbeleid verwateren. 'Het probleem is', zei André van de Zande, als directeur-generaal bij het ministerie van LNV verantwoordelijk voor plattelandsbeleid, 'dat de verschillende overheden veel verantwoording moeten afleggen. En dat moet ook steeds vaker van tevoren, waardoor er te weinig ruimte is voor experimenten.' Van der Zande vroeg de sociale wetenschappers daarom om hulp bij het oplossen van dit soort problemen. / JT

BOER VERDIENT MINDER MET NATUURBEHEER

Boeren die omschakelen van een gangbaar bedrijf naar een bedrijf dat zich richt op natuurbeheer verliezen 1 tot 1,5 duizend euro per hectare per jaar aan inkomen. Dat laten modelberekeningen van de Animal Sciences Group zien.

Het onderzoek is gedaan om inzicht te krijgen in de inkomstenderving op verschillende typen natuurbedrijven. Het ministerie van LNV wilde een wetenschappelijke basis voor de steunregelingen die er zijn voor 'boeren voor natuur'. LNV moet kunnen aantonen dat de vergoedingen die aan boeren worden verstrekt schadeloosstellingen zijn en geen staatssteun. / JB

(INGEZONDEN MEDEDELING)

Kijk voor meer nieuws op de 'News and Events' site van Wageningen UR: www.intranet.wur.nl

WAGENINGEN UR
For quality of life

Even rusten tijdens een wandeling? De kans is groot dat er een comfortabele bank klaarstaat

PAK DE ZIEKTE-
VERWEKKER ALS
HIJ NET WAKKER IS

Promovendus ir. Luc Hornstra heeft een techniek ontwikkeld waarmee de voedings-industrie de bacteriële kwelgeest *Bacillus cereus* beter kan bestrijden. Hij ontdekte dat de voedselbederver en ziekteverwekker kwetsbaar is als hij net wakker is.

Als ergens voedsel bederft, is de kans groot dat *B. cereus* daarvoor verantwoordelijk is. De bacterie komt praktisch overal voor, en neemt een loopje met legio technieken waarmee de voedingsindustrie verse producten wil beschermen tegen bederf. Het geheime wapen van *B. cereus* heet sporulatie. Fabrikanten hebben niet zoveel moeite om *B. cereus* in zijn volwassen gedaante – die overigens praktisch overal aanwezig is – te bestrijden, maar staan machteloos tegenover zijn sporen. Die vormt de bacterie als hij het vuur aan de schenen gelegd krijgt, bijvoorbeeld bij droogte of gebrek aan voedsel. Anders dan de bacterie is zijn spore bestand tegen hitte, droogte, chemicaliën en straling. De spore is biologisch niet actief, en heeft dus geen voedsel of zuurstof nodig. Hij overleeft milde behandelingen waarmee de industrie verse levensmiddelen conserveert, en wacht vervolgens tot de omstandigheden zijn verbeterd. Dan wordt hij wakker, en groeit hij weer uit tot een bacterie die zich snel kan vermenigvuldigen. De bacterie zorgt voor problemen in onder meer de zuivelindustrie, waar de spore zich hecht aan de metalen oppervlakten van procesinstallaties. Als bedrijven de installaties schoonmaken doden ze de bacterie, maar niet de spore. Zodra de bijtende stoffen uit de installaties zijn verdwenen, verandert de spore weer in een volwaardige bacterie. Voor WCFS onderzocht Hornstra door welke prikkel de spore zich weer terugverandert in een actieve bacterie. Hij ontdekte dat de spore zeven soorten eiwitten heeft die hem vertellen wanneer hij wakker moet worden. De zeven kiemingsreceptoren wekken de spore als er in zijn omgeving stoffen circuleren die wijzen op activiteit van levende cellen zoals adenosine, inosine en aminozuren. De sterkste prikkel die de slapende spore wekt, ontdekte de promovendus, is een combinatie van inosine en een vrij aminozuur. Met die kennis bedacht Hornstra een methode waarmee de voedingsindustrie de sporen van *B. cereus* die zich aan stalen oppervlakten hebben vastgemaakt, toch nog kan bestrijden. De promovendus stelde de spore bloot aan een mengsel van inosine en het vrije aminozuur L-alanine, waardoor de spore zich terugveranderde in een volwassen bacterie. En die kon Hornstra moeiteloos om zeep helpen. / WK

Luc Hornstra promoveert op 3 september bij prof. Tjakko Abee, persoonlijk hoogleraar bij de leerstoelgroep Levensmiddelenmicrobiologie, en prof. Willem de Vos, hoogleraar Microbiologie.

VERVOERSVERBOD VERKORT MKZ-UITBRAAK

Een algemeen vervoersverbod voor alle vee bij een uitbraak van mond- en klauwzeer heeft het meeste effect in gebieden met weinig vee. Dat blijkt uit onderzoek van dr. Annet Velthuis en dr. Monique Mourits van de leerstoelgroep Bedrijfseconomie. De resultaten zijn in juli gepubliceerd in *Preventive Veterinary Medicine*.

De onderzoekers simuleerden een uitbraak van mond- en klauwzeer en bekeken de effecten van een vervoersverbod aan de hand van gegevens van het identificatie- en registratiesysteem waarin alle vervoersbewegingen van runderen in Ne-

derland worden vastgelegd. Twee typen besmettingen werden gesimuleerd: besmetting op een bedrijf met minder dan 250 veebedrijven binnen een straal van tien kilometer, en besmetting op een bedrijf met meer dan 1400 veebedrijven binnen een straal van tien kilometer. In gebieden met een lage veedichtheid kan de lengte van een uitbraak – van de eerste dag dat mkz wordt vastgesteld tot dat het virus weg is – met bijna twee weken worden beperkt, van 65 tot 53 dagen, waarbij het aantal besmette bedrijven beperkt blijft tot acht. Bij een mkz-uitbraak in gebieden met relatief veel bedrijven per vierkante kilometer daalt het aantal be-

smette bedrijven door de vervoersbeperkingen van 135 tot 103, terwijl de duur van de epidemie met een week wordt verkort tot 81 dagen. Het vervoersverbod heeft minder effect bij een uitbraak in gebieden met veel vee, omdat daar veel andere factoren bij kunnen dragen aan de verspreiding van het virus, zoals persoonlijk contact tussen bedrijven. Het onderzoek biedt wetenschappelijke basis voor het ministerie van LNV om bij een uitbraak een algeheel verbod in te stellen op het vervoer van koeien, schapen, geiten en varkens, die het mkz-virus bij zich kunnen hebben. / JB

Grote branden vergroten het risico dat savannes vol groeien met bomen, maar regelmatig terugkerende kleine branden verkleinen dit risico. / foto Thomas Groen

VUUR HELPT SAVANNE

Veel savannes in Afrika dreigen te verdwijnen doordat ze vol groeien met bomen. Dit kan worden voorkomen door stukken grasland regelmatig in brand te zetten. De brandhaarden houden de bomen namelijk in kleine groepjes bij elkaar.

Zodra een savanne vol bomen staat, is het moeilijk om het ecosysteem naar haar oorspronkelijke staat te laten terugkeren, ontdekte ir. Thomas Groen van de Resource Ecology Group tijdens zijn promotieonderzoek. ‘We moeten daarom voorkomen dat savanne verschuift naar bos.’ Cruciaal voor het behoud van open savannes blijkt het verloop van bepaalde ruimtelijke processen, zoals brand. Kleine brandjes die af en toe plaatsvinden, zorgen ervoor dat bomen dichtbij elkaar groeien. Zo beschermen ze elkaar tegen de hitte en weten de bomen het vuur te overleven. Tegelijkertijd zijn ze niet in staat om zich snel te verspreiden over het gebied, als het vuur regelmatig terugkeert. Want de zaden die zich in de tussentijd op een te

grote afstand van de groep tot kleine boompjes hebben ontwikkeld, missen de bescherming van de groep en verbranden. ‘Als een savanne eens in de tien jaar in zijn geheel afbrandt, is het risico groot dat het gebied in de jaren die volgen vol komt te staan met bomen. Als in plaats daarvan elk jaar tien procent van de vegetatie afbrandt, kunnen bomen minder snel gaan domineren.’ Naast brand noemt Groen begrazing als belangrijke factor is die kan bepalen hoe een landschap eruit ziet. Geiten en andere dieren die bladeren eten versterken namelijk het effect van vuur door de boomgroepen klein te houden. ‘De vuurfrequentie beïnvloedt de afstand tussen bomen. Bladeters zorgen vervolgens voor de variatie in de grootte van de boomgroepen. Samen zijn het vuur en de dieren in staat om ruimtelijke patronen te creëren en een heterogeen ecosysteem in stand te houden.’ / LH

Thomas Groen promoveert op 5 september bij prof. Herbert Prins, hoogleraar Resource Ecology.

LEERSTOEL VOOR
DANS VAN
GASTHEER EN
ZIEKMAKER

De Animal Sciences Group heeft een nieuwe leerstoelgroep voor Host-Pathogen Interactomics. Prof. Jerry Wells, oud-hoogleraar cellulaire microbiologie aan de Universiteit van Amsterdam en nog steeds verbonden aan TNO Kwaliteit voor leven, gaat de leerstoelgroep leiden.

De Brit Wells doet al twintig jaar onderzoek naar ziekteverwekkers en was in Cambridge betrokken bij de oprichting van een centrum voor de ontwikkeling van vaccins. Hij richt zich onder meer op het samenspel tussen microben en hun gastheren. Genomics-onderzoek heeft volgens Wells veel nieuwe onderzoeksterreinen braak gelegd. ‘Het is opwindend om te werken aan gastheer-pathogeen interacties nu er meer mogelijkheden zijn om ziekten te behandelen of te voorkomen.’ Wells werkt bij TNO aan microben die gunstig zijn voor de gastheer. Bij Wageningen UR gaat hij zich onder meer bezighouden met onderzoek naar dierlijke ziekmakers als campylobacter en streptokokken. Daarnaast richt hij zich op vispathogenen. ‘We willen meer begrijpen van het samenspel tussen de pathogeen en de gastheer gedurende de besmetting. Vooral van de manier waarop het natuurlijke afweersysteem van de gastheer de pathogeen waarneemt’, zegt Wells. De nieuwe leerstoelgroep zal veel gaan samenwerken met andere leerstoelgroepen, als Celbiologie en immunologie en Aquacultuur en visserij, zegt Wells. ‘Zij hebben veel kennis en gereedschappen om de gezondheid en de weerstand bij vis te onderzoeken. Bij de leerstoelgroep Fokkerij en genetica zit de deskundigheid die nodig is voor onderzoek naar de reacties van gastheren op pathogenen. Bij ASG in Lelystad bestaat de kennis voor de ontwikkeling van nieuwe vaccins en therapeutische strategieën.’ / JB

Vraag Nederlanders naar hun mening over de inrichting van het land en de meesten hebben hun klaagzang al klaar over lelijke bedrijventerreinen en de postzegelverzameling aan door mensenhanden gemaakte natuur. Maar terwijl wij zuchten en steunen, kijken buitenlandse wetenschappers juist bewonderend naar het Nederlandse landschap, bleek tijdens een congres van de Internationale Associatie voor Landschapsecologie (IALE).

door LAURIEN HOLTJER, foto's GUY ACKERMANS

LANDSCHAPSECOLOGIE

Waar andere wetenschappen zich richten op specifieke elementen van een landschap zoals bodem, dieren, bebouwing of watersystemen, probeert de landschapsecologie alle elementen, inclusief de mens, in hun onderlinge verband te zien. De discipline ontstond 25 jaar geleden in Nederland. Volgens prof. Paul Opdam, hoogleraar Landschapsecologie aan Wageningen Universiteit, is dat geen toeval. 'Wij hebben het landschap altijd veranderd.'

Het landschap als onderzoeksobject bleek aanvankelijk ingewikkelder dan gedacht, maar de laatste vijf jaar is er een verandering gaande. Opdam: 'We zetten de machine in elkaar. Ecologie, hydrologie en andere wetenschappen, zelfs recreatiekunde, komen nu samen.'

Waren het vroeger de dijken die alom geprezen werden, tegenwoordig zijn het de robuuste verbindingen en natuurherstelprojecten binnen het volgebouwde Nederland die buitenlandse deskundigen bewonde-

ren. Meer dan zevenhonderd landschapsecologen en andere betrokkenen kwamen begin juli vanuit alle windstreken naar Wageningen om ze met eigen ogen te bekijken.

En het mogen dan postzegeltjes natuur zijn die Nederland te bieden heeft, opgeteld is de lijst van excursiemogelijkheden waar de deelnemers uit kunnen kiezen toch indrukwekkend. De Biesbosch, Deltawerken, Tiengemetten, Oostvaardersplassen, wildviaducten, Wieden en Weerribben en nog vele andere locaties kunnen ze bezoeken om te zien hoe Nederland haar natuur aansluit op andere functies zoals transport en waterberging.

Minstens even imposant blijkt de omgeving van Wageningen zelf. De ongeveer vijftientig deelnemers die kozen voor deze optie trappen op gehuurde fietsen over de Eng en door het Binnenveld. Madeleine van Mansfeld, landschapsecoloog bij Alterra, leidt de internationale gasten naar de Bennekomse Meent. Ecohydroloog Han Runhaar van KIWA Water Research, kenner van het gebied, wacht hen al op bij de toegangsweg. Hij gidst de groep over een zandpad tussen natte maïsvelden. Direct na de laatste metershoge maïsplanten komt een bloeiend grasland tevoorschijn.

Dit restant van de ooit uitgestrekte blauwgraslanden in de Gelderse Vallei is een internationaal erkend Natura2000-gebied waar Nederland trots op is. Vergeleken met de grote oernatuurgebieden die de deelnemers

kennen in eigen land zoals Canada en Australië, is het met een oppervlakte van 25 voetbalvelden echter lachwekkend klein. De regen stroomt ook nog eens genadeloos over de gasten heen en het verhaal van Runhaar verdrinkt. Maar als hij en Van Mansfeld de natte grond trotseren en al soppend terugkomen met hun handen vol plantensoorten, breekt het licht weer door. De biodiversiteit van de Bennekomse Meent is met meer dan tachtig plantensoort enorm. 'We zijn net Wageningen uit en zitten meteen in agrarisch gebied, en midden in dat agrarische gebied ligt een waardevol stuk natuur. Hoe is dat mogelijk?', vraagt de Australiër Alex Mark Lechner van de RMIT University.

EXTREME MAKE-OVER

De Bennekomse Meent is typerend voor de manier waarop Nederland natuur probeert in te passen in een landschap waar de druk op land hoog is. Elke vierkante meter telt en als het even kan komen op die vierkante meter meerdere functies samen. Dat klinkt mooi, efficiënt zelfs, maar schijnt bedriegt. Ondanks de Natura2000-status wordt de Bennekomse Meent namelijk continu bedreigd door de bemeste maïsvelden die tegen de rand aanduwen. Het te nutriëntrijke water dat het gebied binnensijpelt heeft grote invloed op de waardevolle planten. Nog bedreigender is de functie van waterberging van de grond. Veel van de aanwezige soorten zijn afhankelijk van kwelwater. De voor de landbouw gewenste snelle afwatering leidt echter tot een tekort daaraan. Staatsbosbeheer probeert uit alle macht het stukje natuur te behouden, onder andere door aangrenzende landbouwgronden op te kopen. 'Het is voor het eerst dat ik zie dat natuur ontwikkeld wordt op oude landbouwgronden', zegt Amerikaan Erle Ellis van de University of Maryland. 'It is like an extreme

BEWONDERING VOOR POSTZEGELS NATUUR

make-over. Van Mansfeld knikt. 'Sommigen noemen het zelfs tuinieren, ik noem het liever beheren van natuur op zijn Nederlands. Bijna al onze natuur en half-natuurlijke landschappen zijn ooit ontstaan door de mens, zoals de laagvenen en de zandverstuivingen.' Het grote verschil met eeuwen geleden is echter dat natuur de laatste decennia bewust wordt ontworpen, zoals de Blauwe Kamer aan de Nederrijn die de groep even later bezoekt. Ondanks de ronddrivende konikpaarden ziet ook dit natuurgebiedje er niet razend imposant uit. Toch onttrekt het de nodige oeh's en ah's aan de internationale gasten. Het is niet de natuur zelf waar de bezoekers van onder de indruk zijn, maar het feit dat dijken worden doorbroken om de rivier weer ruimte te geven.

Het besef dat natuur maakbaar is, ontstond begin jaren tachtig. Een stuk grond in de Flevopolder bedoeld voor de industrie bleef leeg vanwege de recessie. Een paar jaar later bleek dit verwaarloosde gebied een geweldige vegetatiesamenstelling te hebben, en zo ontstonden de Oostvaardersplassen. Terwijl iedereen dacht dat de natuur in Nederland verdwenen was, had ze spontaan haar weg terug gevonden. De Oostvaardersplassen waren een impuls voor de hele ecologische beweging in Nederland.

INPOLDEREN

Susanne Kost van de universiteit in het Duitse Kassel doet onderzoek naar de drijfveren van Nederlandse natuurbeheerders. Tijdens een presentatie tijdens het IALE-congres vertelt zij haar toehoorders: 'Allereerst is land ongebruikt laten ondenkbaar voor Nederlanders. Ten tweede is in hun ogen alles mogelijk. Kijk naar het inpolderen. Grote stukken land zijn door de mens gemaakt. Nederland is een *manmade country*.'

Deze maakbaarheidsgedachte heeft geleid tot veel natuurherstelprojecten zoals de Blauwe Kamer en het Renkumse Beekdal. Een 'ecologisch sprookje' noemt Van Mansfeld de herinrichting van twaalf hectare grond bij Renkum. De buitenlandse wetenschappers kijken zoekend om zich heen, op zoek naar de magie. In eerste instantie zien ze niet meer dan een weg, een groene berm, een hek en daarachter een verlaten industrieterrein. Bij het verhaal dat volgt worden hun ogen echter wel groot. 'Nederland heeft 23 miljoen euro geïnvesteerd om de industrie te verwijderen en het hele stuk terug te geven aan de natuur. Hiermee vormt het gebied straks de brug tussen de rivier en natuurgebied de Veluwe', vertelt Van Mansfeld.

Besluiten als deze, in het voordeel van de natuur, zijn voor veel van de internationale wetenschappers een verademing. Ze zijn een teken dat steeds meer overheden en ondernemers het belang van behoud van natuurlijke bronnen beseffen en de kosten daarvoor willen maken.

BLOEIENDE BERMEN

De internationale bewondering voor het Nederlandse landschapsbeheer is niet alleen voelbaar tijdens de fietstocht. Wetenschappers spraken die ook uit tijdens de bijeenkomsten van het IALE-congres. 'In Amerika hebben we het nog over fragmentatie. In Nederland wordt al gewerkt aan ecologische netwerken', zegt de Amerikaanse landschapsecoloog John Wiens tijdens zijn presentatie. Wiens is Chief Scientist bij The Nature Conservancy, één van de grootste natuurbeschermingsorganisaties ter wereld. 'We zullen nooit in staat zijn natuur te behouden met alleen maar beschermde gebieden. Ook omdat veel waardevolle natuur in gebieden ligt waar de invloed van de mens groot is, zoals in

steden. Nederland is hierin een voorbeeld. Kijk naar de bermen. In Noord-Amerika zie ik ze allemaal kort gemaaid, hier staan ze vol met wilde bloemen. Die huisvesten enorm veel insecten, inclusief waarschijnlijk een paar zeldzame soorten. Ook zie ik hier daken bedekt met gras. De bijdrage is misschien klein, maar het is een statement. Een statement dat er aandacht is voor de natuur binnen het landschap.'

De discipline landschapsecologie speelt een grote rol in deze maatschappelijke ontwikkeling, meent Paul Opdam, hoogleraar Landschapsecologie aan Wageningen Universiteit. 'Veranderingen in het landschap moeten begrepen worden, voor ze gedragen kunnen worden. De landschapsecologie brengt de wetenschap met twee benen in de praktijk', zegt hij. 'Eerder waren de rapporten op het bureau van gebruikers onbruikbaar omdat de kennis te algemeen en te rigide was. Door de landschapsecologie weten wetenschappers kennis steeds beter te vertalen.'

Van Mansfeld is het hier mee eens. Dat Nederland vooroploopt in de uitwerking van natuurlijke ontwerpen is volgens haar geen toeval. 'Democratisch denken en handelen zit tot in onze tenen.' De robuuste verbindingen, wildviaducten en natuurherstelprojecten zijn voortgekomen uit een 'goede wisselwerking tussen gebruikers van land, beleid en wetenschap'. 'Natuur landt nergens als we blijven kijken vanuit ons eigen perspectief. Het gaat om de verbreding. En qua oppervlakte zijn veel gebiedjes in Nederland misschien maar postzegels, de natuurlijke waarde is hoog.' <

IN BEEELD

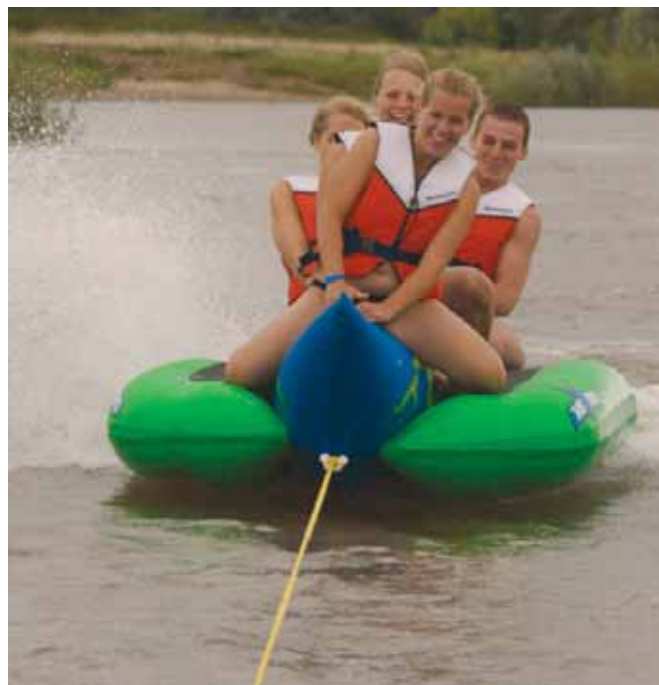
HET AID-GEVOEL/ foto's MARTIJN WETERINGS

Je merkt het zodra de eerste met Hawaïslingers en zonnebrillen getooide studenten weer door Wageningen fietsen. De stad ontwaakt uit haar de zomerslaap. Het gonst in het centrum van activiteit en verwachting. Ouderejaars storten zich tussen de nieuwkomers in het feestgewoel, nog een beetje zekerder van zichzelf en

dankbaar dat zij nu overdag mogen slapen. Oudstudenten met kinderzitjes op hun fiets lachen in het voorbijgaan een lach van herkenning. En zelfs de grootste mopperaars onder de autochtone Wageningers lijken wat milder gestemd als ze in het centrum voor een euro zo'n studentje mogen

onderspuiten met ketchup. De AID-lopers zelf, hun mentoren en de crew beleven vooral een vermoeiende, sprankelende week. Het AID-gevoel in foto's. / LdK

Meer over de introductiedagen op pagina 20 t/m 24

OUDE KOEIEN

UIT DE ARCHIEVEN VAN WAGENINGEN UR

ONTGROEND DOOR GEKKE MEISJES UIT ZETTEN

Ontgroenen is er bij de Wageningse studentenverenigingen niet meer bij. Zelfs bij KSV St. Franciscus – de enige die de traditie formeel nooit heeft afgeschaft – wordt omzichtig gesproken van Verenigings Introductie Tijd (VIT). Toch scheerde eind jaren zestig ook SSR-W de 'klooien' nog kaal. Aspirant-leden werden zelfs jarenlang afgevoerd naar de 'psychiatrische inrichting' in Zetten.

Geloof en gezelligheid zijn sleutelwoorden bij de oprichting van de reformatorische studentenunie SSR. De Wageningse afdeling hiervan ziet op 6 november 1931 definitief het licht. De leden van de nieuwe vereniging voeren in de eerste jaren heftige discussies over de gereformeerde grondslag, én ze onderwerpen nieuwkomers aan een zware ontgroening. Ook na de Tweede Wereldoorlog blijft SSR-W, met een 'bargroep' en een 'bijbelgroep', deze twee tradities trouw. In het laatste lustrumalmanak van de vereniging wordt opgehaald hoe het er veertig jaar geleden aan toeging tijdens de novitiatstijd. Alle mannelijke 'klooien' werden kaalgeschoren. Eerstejaars met lange haren werden eerst voor straf naar de kapper gestuurd en daarna alsnog geschoren. In 1967 werd een variatie bedacht en bleef één plukje haar op het hoofd gespaard. De klooien werden op alfabetische volgorde met die plukjes haar

aan een lang lint vastgeknoopt. Dit zorgde voor een enorme chaos toen zo'n honderd klooien moesten gaan zitten voor de officiële opening van het novitiat. Tegen het eind van de novitiatstijd, die toen achttien dagen duurde, werden alle haren in de tuin verbrand. Dit veroorzaakte een ontzettende stank, misschien mede doordat de mannelijke klooien het vuur moesten uitpissen.

Volgens de almanak waren er ook 'leuke onderdelen' van de ontgroening. Zo werd de klooien verteld dat ze een bezoek zouden brengen aan een psychiatrische inrichting in Zetten, aan de overkant van de Rijn. In werkelijkheid werd een bezoek gebracht aan de landbouwhuishoudschool in dezelfde plaats, een internaat waar meisjes uit het hele land een zogenaamde nijverheidsakte konden behalen. De meisjes speelden het spelletje mee en een leerkracht was zelfs bereid zich voor te doen als de directeur van de 'psychiatrische instelling'.

De klooien kwamen in zalen waar meisjes zaten met stoornissen en fobieën. Zo was er bijvoorbeeld een vertrek waar meisjes zaten met een fobie voor licht, dus daar was het helemaal donker. Er was een vertrek met meisjes die een fobie hadden voor geluid, dus daar moest je doodstil zijn. In het vertrek met meisjes die een fobie hadden voor jongens, brak een complete hysterie uit. 'Behoorlijk angstaanjagend voor die mannen natuurlijk. Als klap

Ook bij andere studentenverenigingen was het gebruikelijk om klooien kaal te scheren, zoals hier bij KSV in 1967. / foto Rein Heij

op de vuurpijl genas er terplekke een meisje van haar fobie en vloog één van de klooien om zijn nek', zo verhaalt de almanak.

Slechts een enkele eerstejaars zou in de gaten hebben gehad dat ze voor de gek werden gehouden. Pas tijdens het afsluitende praatje maakte de 'directeur' de grap bekend, kwamen alle meisjes giehend binnen en barste een groot feest los.

In de jaren zestig schrapte SSR-W geleidelijk aan steeds meer regels en mores. De kledingsvoorschriften verdwijnen en ook zonder stropdas mag men voortaan de sociëteit bezoeken. In 1969 worden voor de laatste keer eerstejaars kaalgeschoren. Het bezoek aan de inrichting in Zetten gaat echter door tot ver in de jaren zeventig, tot de plaatselijke nijverheidsschool wordt opgeheven. / **Gert van Maanen**

WERKPLEK

JEROEN OUBURG

‘HET GEEFT VOLDOENING ALS ZE HIER STAAN MET HUN KOFFERS’

Het team internationale studenten van de Centrale Studenten Administratie (CSA) heeft het druk. 'In september beginnen er zo'n 330 nieuwe studenten uit allerlei landen aan hun masters', vertelt medewerker Jeroen Ouburg. Er moet van alles geregeld worden. Ze moeten zich inschrijven bij de gemeente en een bezoek brengen aan de GGD, krijgen een kamer, en moeten formulieren voor hun studie invullen.

'Dit proces begint eigenlijk al een jaar van tevoren', zegt Ouburg. 'Als ze toegelaten worden tot hun opleiding, dan gaan wij met ze na hoe de studie gefinancierd moet worden, en wat er nog meer nodig is: visa, bankrekening, huisvesting.' Wanneer dat afgerond is, komen ze naar Wageningen. 'Tot dat moment hebben we alleen maar contact via de e-mail. Je kent hun hele geschiedenis, en ineens zie je

welk gezicht bij die persoon hoort', zegt Ouburg. 'Het geeft wel voldoening als ze hier met hun koffers staan.'

Tijdens hun verblijf in Wageningen, begeleiden Ouburg en zijn collega's de internationale studenten ook, bijvoorbeeld als het visum verlengd moet worden, of als er een noodsituatie is. 'Hoe snel kunnen we bijvoorbeeld een ticket regelen als er een familielid is overleden?'

Binnenkort gaat daarin wel iets veranderen. 'Begin oktober gaan we verhuizen uit het bestuurscentrum', zegt hij. 'Dan gaan we naar de begane grond van het Forum, tussen al die studenten. We moeten dus niet hebben dat ze allemaal even langskomen, zoals ze nu vaak doen. Het zal waarschijnlijk wel iets meer gestructureerd worden, met de balie als eerste aanspreekpunt, en een spreekuur voor moeilijker vragen.' / **Richard Esser**

foto Guy Ackermans

M.I.

Als het aan de Wageningse studentenhuysvester Idealis ligt, wonen er in de toekomst alleen nog maar niet-Nederlandse studenten in de Bornsesteeg. Op die manier komen er honderdvijftig extra kamers voor hen vrij. Bovendien hoeven gemengde afdelingen met een kwart of meer buitenlanders daardoor niet verder belast te worden, zegt Idealis. Goed plan?

MOET BORNSESTEEG GEMENGD BLIJVEN?

door RICHARD ESSER en NICOLETTE MEERSTADT

‘Wie moet er straks uitleggen hoe de wasmachine werkt?’

Marca Gresnigt, oud-voorzitter van Bornsesteeg voor het SFO

‘De bewoners van de Bornsesteeg zijn gewoon per brief geïnformeerd. Binnen het SFO hadden we er wel lucht van gekregen, maar het was niet duidelijk dat de plannen al zo ver gevorderd waren. Ik vind het een slechte ontwikkeling voor de bewoners van de Bornsesteeg. Er komen meer buitenlanders hier studeren, maar als je ze allemaal bij elkaar stopt, gaat dat ten koste van het afdelingsleven. En op de Bornsesteeg is het afdelingsleven sowieso al best beperkt, de meeste mensen die hier wonen zijn wat meer op zichzelf. Nu is er maar net voldoende overleg om de afdeling draaiende te houden. Het was al moeilijk om afdelingsvertegenwoordigers te vinden, maar met het nieuwe beleid wordt het bijna onmogelijk.

De Nederlanders die hier nog wonen, gaan nu veel sneller verhuizen, en daar stuurt Idealis misschien ook wel op aan. Maar nog elke dag zijn er buitenlandse studenten die hulp nodig hebben omdat ze niet begrepen worden bij de C1000 of het postkantoor. Wie moet er straks een brief voor ze vertalen of uitleggen hoe de wasmachine werkt? Vooral nieuwe studenten hebben hulp nodig om wegwijs te worden. Trouwens, Borney's zal er ook wel onder te lijden hebben. Er zijn veel mensen bij betrokken, de meeste taken kunnen wel vervuld worden. Maar voor het bestuur heb je echt een paar Nederlanders nodig, vooral voor de post en communicatie.’

Wietse Dekker, woont op Asserpark. Bij de voordeur hangt een kaartje met de tekst ‘dit is geen hotel’

‘Een kwart van onze afdeling komt uit het buitenland, en toch bevalt het mij hier prima. Het is heel gezellig zelfs. Als er een feestje is doet iedereen gewoon mee, en we eten hier vaak ook samen. Nou moet ik zeggen dat ik zelf ook wel makkelijk contact maak. Maar het is ook erg te danken aan de buitenlanders zelf. Er woont hier een meisje uit China en een jongen uit Kenia. Er zijn helemaal geen problemen met hen, zoals bijvoorbeeld over het gebruik van de keuken. En het Chinese meisje maakt misschien wel het beste schoon van allemaal. Maar ze zitten hier dan ook al een tijdje. Dat scheelt. Ik denk dat ze hier al twee jaar zijn, of langer. Dan krijg je ook wel een band met elkaar. Zo is onze afdeling best een hechte club, ook met de buitenlanders erbij.’

‘Deze afdeling is best een hechte club’

‘Het is hier net een hotel’

Claudia Schoester, woont op een gemengde afdeling op de Bornsesteeg

‘Op zich vind ik het niet zo erg. Op het ogenblik zitten er in twee van de elf kamers Nederlanders. Dat is niet zo bijzonder want de laatste tijd wonen er meestal maar drie, soms vier. Ik ben nu afdelingsvertegenwoordiger en zie ook dat de buitenlanders hun rekeningen meestal sneller betalen dan de Nederlanders. Het is alleen lastig om iemand te vinden die deze klus kan overnemen, want mensen blijven hier meestal maar kort wonen. Sinds een jaar rouleert het eigenlijk heel snel. Er is nu een vaste klik van drie á vier mensen. De vertrouwensband met de rest wordt wel iets minder. Dat is niet ideaal, maar daar wen je wel aan. Hoewel, ik denk niet dat ik dit lang volhoud. Over twee jaar woon ik vermoedelijk ergens anders. Het is hier ook net een hotel.

Als ik me goed kan herinneren, kregen we een jaartje geleden nog een brief van Idealis waarin ze hun excuses aanboden omdat hier eigenlijk zestig procent van de bewoners Nederlands zou moeten zijn. Daar is na die brief niks in veranderd.’

Lucero Oyarzún, woont op een gemengde afdeling op de Haarweg

‘Ik vind het je reinste pure onzin om alle buitenlandse studenten bij elkaar te stoppen in een flat. Ik vind het erg dat als mensen hier komen studeren en de taal niet spreken, ze dan zo worden geïsoleerd. Zo kun je toch nooit integreren? Ik vind het gewoon asociaal, zeker omdat de universiteit internationaal is en dan toch alle buitenlanders op een hoop veegt. Ik las in Resource dat er te weinig omgang is tussen buitenlanders en Nederlanders, dus hoe kun je dat beter regelen dan door bij elkaar te wonen?

We wonen hier met twaalf mensen, onder wie vier buitenlanders en twee half-Nederlanders. De voertaal op de afdeling is Engels, een kleine moeite. Wat ik leuk vind is dat je veel gevarieerde muziek hoort. We doen ook gewoon spelletjes als poker en Kolonisten. Ik merk wel dat we minder vaak samen eten dan als er alleen Nederlanders wonen. Dat komt omdat iedereen toch een eigen ritme heeft. Soms zijn er wel mensen die minder betrokken zijn, maar dat ligt meer aan de persoon dan aan de nationaliteit. Er heeft hier een Portugees meisje gewoond en tijdens de WK voetbal had ze een Nederlandse vlag met een Portugese omgeruild. Toen hebben we met zijn allen voetbal gekeken.’

‘Asociaal dat de universiteit alle buitenlanders op een hoop veegt’

‘We zijn hier gekomen om te studeren’

Ebenezer Lamptey, uit Ghana, woont op een internationale afdeling in de A-vleugel van de Bornsesteeg

‘Weet je, voor ons is het belangrijk dat we een goede kamer hebben met goede voorzieningen, en liefst niet al te duur. Duur is het wel, maar over de kamers heb ik niets te klagen. Meer hebben we niet nodig. We zijn hier gekomen om te studeren, en zodra we klaar zijn, gaan we weer naar huis. Zo simpel is het. Voor mij duurt dat nog een maand. Dan ben ik klaar met mijn opleiding bij Larenstein.

Ik woon hier nu ongeveer een jaar. Ik weet het niet zeker, maar er zijn hier denk ik wel een paar Nederlanders. Spreken doe ik ze niet. Iedereen is erg druk op deze afdeling. Wanneer ik ze tegenkom op de gang, groeten we elkaar wel. Maar ik ben nog nooit bij iemand langs geweest, en andersom is ook niemand bij mij op m'n kamer geweest.

Problemen zijn er verder niet. Sommige vrienden van mij, die op Asserpark wonen, hebben wel geklaagd over wat botsingen met Nederlanders over het schoonmaken, en het gebruik van de keuken, maar hier is niks aan de hand. Dat komt ook gewoon omdat iedereen op zichzelf woont.’

POST

POST is de brievenrubriek van Resource, bestemd voor reacties van lezers. Brieven kunnen worden gericht aan resource@cereales.nl of aan Resource, rubriek Post, Postbus 357, 6700 AJ Wageningen.

‘Als de instelling haar verleden niet serieus neemt, waarom zouden anderen dat dan doen?’

HISTORIE

De verhuizing van de universiteitsbibliotheek van het Jan Kopshuis naar het Forumgebouw heeft een onbedoeld neven-effect. Na het Staringgebouw zal er opnieuw een gebouw verdwijnen dat herinnert aan één van de groten uit de landbouwwetenschap. Wageningen neemt gemakkelijk afstand van zijn roemruchte gebouwen. Objecten, beeldmateriaal en papierenarchieven gaat het niet veel beter af. Buiten het wettelijk noodzakelijke wordt er niet systematisch toegezien op wat moet worden afgestoten. En wat nog wel wordt bewaard, is onvoldoende toegankelijk gemaakt.

Zusterinstellingen als Iowa State University, Cornell University en London School of Economics gaan heel anders met het verleden om. Ook zij beseffen dat het gaat om het wat er nu en morgen wordt gepresteerd, maar dat neemt niet weg dat die prestaties mede zijn voorbereid en geïnspireerd door het werk van eerdere generaties. De LSE neemt op haar site heel bewust mensen uit haar verleden als inspiratiebron voor hoe ze maatschappelijk wil functioneren. Als instellingen zelf hun verleden niet serieus nemen, waarom zouden anderen dat dan doen?

Zonder Staring zou er geen Wageningen UR zijn geweest, en zou de Nederlandse landbouw niet het gezicht hebben gehad dat ze vandaag de dag heeft. Zonder Kops evenmin. Het zou mooi zijn als we dit soort mensen niet alleen eren, maar het de huidige werknemers, studenten en bezoekers van onze instelling gemakkelijker maken hen zich spelenderwijs te herinneren door gebouwen, zalen, straten ook naar hen te blijven noemen. De Hofsteezaal in de Leeuwenborch zorgt er bijvoorbeeld voor dat deze eminente geleerde voor hedendaagse studenten nog steeds bestaat en een voorbeeld kan zijn. Het zou helemaal mooi zijn als we vervolgens een bewaarbeleid hebben waardoor de mensen die nieuwsgierig zijn geworden, toegang krijgen tot het verleden. Overigens feliciteer ik de UB van harte met haar nieuwe onderkomen en ben ik blij dat ze de boot niet heeft gemist. Tegenwoordig van de collegezalen en centraal op de nieuwe campus zal zij ongetwijfeld haar functie beter vervullen dan als zij in het Jan Kopshuis was gebleven.

Dr. Anton Schuurman, leerstoelgroep Agrarische geschiedenis

V.O. REDACTIE

UNIVERSITEITSRAAD

De medezeggenschapsraden van Wageningen UR gaan niet akkoord met een plan om hen samen te voegen tot één WUR-medezeggenschapsraad. De meest geharnaste tegenstanders zijn te vinden bij de universiteit.

Dat medewerkers en studenten van de universiteit niet erg enthousiast zijn over het plan is te begrijpen. De studenten verloren in het plan een eigen raad. In plaats daarvan zouden studentenonderwerpen in een commissie van de nieuwe centrale raad worden besproken. Maar zo'n overleg zal niet snel de status krijgen van de huidige studentenraad. De medewerkers in de medezeggenschapsraden zijn vooral bang dat de universiteit straks geen eigen gezicht meer heeft in een grote raad.

Voor een oplossing zouden de medewerkers en studenten inspiratie kunnen opdoen bij de hogeschool. De MR van Van Hall Larenstein is de enige die wel akkoord is met het plan. De hogeschool krijgt volgens het voorstel een eigen hogeschoolraad, en daarbij een vertegenwoordiging in de nieuwe overkoepelende raad. Een vergelijkbare constructie aan de universiteit zou de grootste bezwaren verhelpen. Met een eigen universiteitsraad houdt de academie een eigen gezicht. Als de studenten in de nieuwe raad de helft van de zetels krijgen, krijgen ze meer invloed dan in het afgekeurde plan.

Om de bestaande vergaderchaos op te lossen zou een koepelraad met afvaardigingen uit de raden voor de instituten, de

universiteit en de hogeschool de plannen kunnen bespreken die heel Wageningen UR aangaan. Dat voorkomt dat één plan door vier verschillende raden beoordeeld moet worden, zoals nu.

Het instellen van een aparte raad voor instituten en universiteit heeft ook nadelen. Het past niet bij het streven om universiteit en instituten steeds nauwer te laten samenwerken in de kenniseenheden. Maar het past wel bij de psychologie van de organisatie. Onderzoekers en studenten voelen zich veel meer betrokken bij de universiteit, hun instituut of de hogeschool dan bij de grote koepelorganisatie Wageningen UR. / **Korné Versluis**

HR

Henk van Ruitenbeek

DE HOOGE

CAMPUS

Nog vijf nachtjes slapen en dan komen Hare Majesteit en onze eerste minister naar Wageningen om onze campus te openen. Het moet voor het motorescorte van de Koninklijke Marechaussee geen probleem zijn om het Forumgebouw te herkennen, want volgens intranet is deze prachtige blikvanger vanaf de A12 te zien. Voor Balkenende is het ook niet moeilijk, want onze jeune premier raakt de weg nooit kwijt.

Er is geen sprake van dat onze campus een bedrijventerrein is dat de horizon vervuult. Wij zijn een milieu- en natuurvriendelijke

universiteit. Daarom is er een geurroute aangelegd met aangenaam reukende bloemen en planten. Er is aan alles gedacht, want als een student zakt of als zijn geliefde het uitmaakt is er, net als op een begraafplaats, een treurroute met droevige bomen en struiken. Misschien komen er nog wel bordjes met treurgedichten van Jacques Perk over Mathilde. En dat is nog niet alles. Er is een fruituin met verboden vruchten en er is een slenteroute voor studenten die willen uitrusten op de grazige weiden langs de vijvers. Het wordt een memorabele dag. Niet al-

leen door de komst van onze vorstin, maar ook door de toespraak van Balkenende die de waarden en normen van onze missie zal prijzen en als klap op de vuurpijl Wageningen een voorbeeld noemt van een innovatieve universiteit waar andere instellingen een puntje aan kunnen zuigen.

Jammer is het wel dat de studenten overdag uit de stad verbannen worden. Door de campus is het centrum straks een stuk minder gezellig. / **Kees de Hoog**

‘Look into his eyes – the man is the boss on the dance floor’

NEWS & VIEWS

International students – the blue pages are for you. Let us know what you think about issues that affect you. Send us photos of things you’ve been doing when not working hard.
Mail us at: international@cereales.nl

DIJKHUIZEN ILL

President of the Executive Board of Wageningen UR, Aalt Dijkhuizen, underwent an operation in July to remove a malignant tumour from his large intestine and is now receiving chemotherapy. Dijkhuizen has said that he will be taking it easier for a while and is working from home. He expects to attend board meetings in Wageningen. In a letter he thanked those who had wished him well and said that he was feeling better after his operation and had got through the first round of chemotherapy. Dijkhuizen is expected to attend the opening of the new campus on 4 September, where he will give a speech. / KV

COMPUTER SHOP CLOSES

Some international students have ordered a computer or laptop at Stuntstore International on the marketplace in Wageningen and paid in advance. However, the computer shop has run into financial problems and closed down. Four students have so far contacted the Wageningen student union WSO about this as they thought they had been swindled. The owner of Stuntstore International has told the WSO that he wants to pay the students back, or supply the goods they ordered. According to the shopkeeper, about twenty students had placed orders. They can contact him through the WSO. / ABr

WHAT’S ON

Thursday 30 August
23.00 / Vitamin U: DJs with dance numbers at Unitas.

Saturday 1 September
23.00 / The Beyond: current hits and alternative classics at Unitas.
24.00 / Italian Party at International Club.

Sunday 2 September
16.00 / Open traditional music session in Café De Zaaier, Herenstraat 33.
16.00 / Garage sale followed by BBQ at International Club.

Tuesday 4 September
22.00 / Forum opening After party at NjiSri.

Thursday 6 September
20.30 / Start of weekend-long Rhine Town Jazz Festival.
See www.rhinetownjazz.nl
23.00 / Glow with the Flow student party at Unitas.

‘ONLY POPSTARS RAISE MONEY FOR CHARITY’

Hug the bear, have your car washed or squirt a guy with tomato ketchup. These were a few of the options on offer to shoppers in the centre of Wageningen on Saturday 18 August. In just two hours new students had raised nearly 4,000 euros for charity.

‘Do you want a French or Italian kiss?’ The Italian kiss is delivered by Gabriele Cassani. ‘It is the only thing I can do,’ he explains. It is also possible to hug animals, like the big brown bear walking around. The guy in the suit admits that he already has scared a lot of dogs and small children away.

In the main street there seem to be more students than shoppers. Many groups came up with the idea of letting people throw water balloons at them. The targets vary from girls in bikinis to a pineapple placed on someone’s head. A variation on this slightly sadistic theme is to smear tomato ketchup all over a student. Kawire and Wouter, who have wound themselves together with packing tape, pass by: ‘We’re a bit tired after an hour and a half, but everybody thinks it’s funny.’ Coins and a single 10 euro note are stuck to the tape.

Collecting money for charity is a traditional activity during the introduction days. However, this is the first year that master’s and international students have participated, so there are also ideas with an international flavour. In addition to watching music and dance or getting your name written in Chinese characters, you can have your picture taken with a ‘traditional Chinese girl’. Jiang Xue is dressed in a high-necked red satin cheongsam. She says it’s difficult to collect money because ‘everybody already paid somewhere else’. Jiang Xue arrived three days before in the Netherlands, to do a master’s in Food Safety. The idea of charity is new to her. ‘In China only pop stars do something for charity. It is not something for normal people.’

People can also get their faces painted or a cartoon of themselves drawn. ‘We’re doing quite well. Three of us are drawing portraits. None of us is good, but the drawings do resemble the subjects. So far we’ve made 123 euros,’ says biology student Sydney Stax.

Gabriele Cassani raises money for charity by giving a Wageningen lady an Italian kiss. / photo MW

‘We can chase the students away for you,’ Nick and Mike offer at their ‘Relax to the Max’ corner. Here, one can digest all the impressions on a chair, with a cup of tea or coffee, a neck massage and a pleasant chat.

The new students raised 3,775 euros, according to the CAID organisers a bit more than last year. The money will go to Colour4kids, a charity that helps orphans and homeless children all over the world.

It appears that success does not depend on originality. The group that collected the most money, about 260 euros, just told people about Colour4kids and asked them for money. The price for originality goes to the magic trick that made people float. The people were bunched tightly together on chairs and then the chairs were taken away. / ABr

More photos of the Introduction Days on page 10.

JOINT REPRESENTATIVE REJECT PLAN FOR ONE COUNCIL

Three of the four representative councils have told the Executive Board that they do not agree with the proposal to form one central co-management council. The Van Hall Larenstein council is the only one in favour of the plan.

The Executive Board would like to see one central representative body for the whole of Wageningen UR, made up representa-

tives of the different parts. At present the board meets with four different councils. The main objection of those opposed to the plan is the university representation. They say university students get the worst deal.

Ad Bot of Van Hall Larenstein agrees. ‘We considered voting against out of solidarity, but in the end we didn’t because for us

the advantages outweigh the disadvantages. At present we are badly represented at central level. One central council would improve things.’ The Executive Board has asked the councils to come up with an alternative proposal. Chairman of the central employees’ council Gerrit Bruin expects this to be ready within a few weeks. / KV

SNAPPED

WHO?
Huaidong Du from China, PhD researcher at the Human Nutrition department and RIVM Bilthoven, going to the supermarket.

WORK IN BILTHOVEN?
‘Three days a week. I carpool with colleagues. I have a Chinese driver’s license, but never practised afterwards, so I wouldn’t dare to drive here.’

HAD A GOOD SUMMER?
‘I saved all my free days for a five week trip home. I did little, as the always active Dutch probably would say. I mainly visited family and friends, ate and talked.’

LONG TIME NO SEE?
‘Since Chinese New Year, and next time will be New Year again.’/ YdH

FOREIGN STUDENTS HOUSED IN HOLIDAY PARK

About seventy international students do not yet have a room in or near Wageningen. They are being temporarily housed in a holiday bungalow park near Zwolle, ninety kilometres away.

Student accommodation office Idealis reserves rooms for students from abroad each year, but there are too few to cover the increase in incoming students. For the first few weeks some of the students will therefore be housed in a Landal

Greenpark near Zwolle, north of Wageningen. In mid-September the students will be able to move to holiday parks slightly closer to Wageningen. The university will provide a bus service a few times a day between the university campus and the bungalow parks. By November Idealis expects to have found rooms in Wageningen for all international students.

When it comes to Dutch students, Idealis

does not expect there to be a serious accommodation shortage, despite the sharp rise in the number of Dutch first-year students. ‘We will try to have found all Dutch first-year students a room by May next year,’ said director Hans van Medenbach. Some of them will seek privately rented accommodation and others will live at home, said Van Medenbach. ‘Our waiting list is shorter than in other university towns.’

Many forget that a false sense of security arose over the last two years, said the director. ‘The university was attracting fewer students and we had enough capacity to house everyone immediately. But at the end of each year lots of accommodation was empty and because of our losses we were going to have to raise the rent.’ The demolition of the Rijnsteeg apartment building means that is no longer necessary, but the waiting list has got longer. / RE and KV

‘I THOUGHT WAGENINGEN WAS BIGGER’

‘Look at what I normally wear in summer,’ says Amy Lee from Beijing in China. She points at the shirt under her jersey. Indeed, the Dutch summer is rather chilly this year. But at the international evening during the Introduction Days in Wageningen, new MSc and VHL students kept warm with campfires and Latin dancing.

The event takes place by the river Rhine, at the clubhouse of the student rowing association Argo. While most students are dancing to keep warm, a few of them are sitting in a concrete box with a fixed boat and filled with water, to practise the movements for rowing fast. Amy Lee prefers to just watch, even though she’s a bit cold. But she’s happy to be here. ‘People I’ve met so far are very kind,’ she says.

Bijo Jose from India does join in the activities. ‘Dancing that intimately is a good way of getting to know each other.’

There are workshops for all kinds of swinging Latin-American dances, like salsa, merengue and reggaeton. At first, the square is filled with rows of students copying the dancing steps, facing the instructors. Later on most students have paired up. ‘Look into his eyes,’ the instructor says, ‘you have to know that the man is the boss on the dance floor.’ Some take off their jackets, and as the dance moves become more complex, they also become more intimate. ‘First look before you hurt anybody.’

In the meantime, Rosa Kashululu from Namibia talks to Femke van Dongen, her Dutch groupmate, about being here. ‘I thought Wageningen was bigger. On the internet at least, it looked bigger,’ she says. ‘But I like it. It’s easy to find things and besides, I’m from the countryside too.’ That’s where she learned to ride a bike, although the last time was almost twenty years ago. ‘Yes, it was a bit difficult at first, but I’m getting used to it again.’

Close to the Rhine, sitting on some couches round a campfire, some new students are playing a kind of quiz. The questions are on typically Dutch things, like: What is the meaning of ‘God created the earth, but the Dutch created Holland?’ There’s silence and finally a Dutch guy answers: ‘Vanwege de dijken.’ ‘In English, please,’ goes the group. ‘Because of the dykes,’ the guy explains reluctantly.

Keeping a good eye on the crowd is Khaled Thabet. He is from Yemen, but as it turns out, he is not a student in Wageningen. Then he starts speaking in Dutch, and it becomes clear that he is one of two men taking care of security this evening. ‘In 2004 I was Dutch national champion in bodybuilding,’ he says smiling. He won’t need all that muscle power here. ‘The crowd is very relaxed,’ he agrees. ‘But of course, the real partying starts after eleven o’clock.’ / RE

BORNSESTEEG FOR FOREIGN STUDENTS ONLY

Bornestesteeg will gradually become an apartment building exclusively for international students. At the end of July, Idealis sent a letter to its tenants in the Bornsesteeg about the planned change.

The decision was made by the student accommodation office Idealis after talks with Wageningen UR, during which it emerged that 150 extra rooms were needed to accommodate international students.

Idealis gives several reasons for this new policy. Last year, 100 temporary international rooms were created, mainly in other buildings. This meant that many mixed corridors had a quarter or more international inhabitants. According to Idealis, this put a lot of stress on these corridors, so creating more international rooms in the other buildings was not an option.

Another reason given by Idealis is that the Bornsesteeg is not very popular among Dutch students. They prefer corridors with more of a social life. Bornsesteeg, with its private kitchens and bathrooms doesn’t really offer that. International students, on the other hand prefer to have their own facilities. Idealis also thinks it will be easier to offer extra services like cleaning and information if this group is housed in one building.

Dutch inhabitants of Bornsesteeg won’t be forced to move out. The change will happen gradually. Whenever one moves out, an international student will move in./ RE

‘It’s antisocial of the university to lump all foreigners together’
Should Bornsesteeg stay mixed?
Students give their opinion in Dutch on page 12.
For the English translation go to the website: www.resource-online.nl

Students keep warm round a fire during the international evening at Argo. / photo MW

De Amerikaanse staatsecretaris Dirk Kempthorne krijgt de Rubber Dodo Award van het Centre for Biological Diversity. Hij is er volgens de organisatie in geslaagd om een nieuw record te vestigen: na één jaar en negentig dagen in dienst heeft hij nog geen enkele nieuwe soort erkend als bedreigd, terwijl zijn eigen dienst 279 kandidaatsoorten heeft geselecteerd. Het CBD roept iedereen op Kempthorne te ‘feliciteren’ met zijn nieuwe record.

De politie in Breda heeft deze maand een *potato gun* in beslag genomen. De bijbehorende aardappelschutter is opgepakt voor verboden wapenbezit. Een zoektocht op internet maakt duidelijk dat er een levendige handel is in deze uit de kluiten gewassen proppen-schutters. Ook is in instructiefilmpjes te zien hoe je met een paar pvc-buizen in een paar minuten een aardige pieperbazooka kan maken. Voor alle duidelijkheid: met aardappels schieten mag dus niet.

PLEIDOOI VOOR GLITTERS!

Dit wordt mijn derde jaar in Wageningen. Over het algemeen ben ik, ondanks mijn stadse achtergrond, behoorlijk tevreden over ons kleine pittoreske dorpie. Met trots vertel ik aan mijn vroegere klasgenootjes dat wij, Wageningers, verhuizen met bakfietsen, kippen houden in de tuin en vakken kunnen volgen over *magic mushrooms*. Als mijn oude klasgenootjes dan met hun Rimmelroodgelakte nageltjes op hun voorhoofd tikken – ‘gek, Iris, dat ben je’ –, vertel ik ook nog dat met mijn vriend door de uiterwaarden wandelen een hobby is geworden. Een gelukzalige glimlach uit de grond van mijn hart volgt. Maar in één ding heeft Wageningen mij diep, diep teleurgesteld. Er heeft zich hier nog geen enkele gelegenheid voorgedaan waarbij ik mijn gouden hotpants, paarse boa en jarentachtigplateauzolen aan kon. En dat terwijl Wageningen in mijn eerste AID zoveel aan mij beloofde. Het zwembadfeest gaf me de illusie dat hier nog wel eens glitters uit het plafond zouden kunnen komen. Een leugen! Het boerse doe-maar-gewoon is er niet uit te slaan! Daarom zal ik nu kort spreken namens alle verscholen dragqueens, dramalovers en andersoortig feestpubliek dat zich in de steek gelaten voelt. Wageningse party-poopers: zouden jullie je houding alsjeblieft willen veranderen? Een proud-to-be-foutfeest is namelijk geen *** waard als iedereen proud-to-be-normal komt! En Wageningse verenigingbestuurders: één zwembadfeest in de AID is niet genoeg, aangezien de echte George Michael-fans dan hertentamens hebben omdat ze iedere donderdag op jullie verenigingen tot diep in de nacht wanhopig op zoek zijn geweest naar glitters. En nu ik toch bezig ben, wil ik ook nog even pleiten voor de toevoeging van absint aan het standaard drankassortiment. Te verkrijgen voor maar één muntje per glas natuurlijk, want inkomensverschillen mogen de pret niet drukken. We blijven natuurlijk wel gewoon een rood bolwerk.

Iris Roscam Abbing

GEZOCHT: VHL-COLUMNIST

Het komende studiejaar kun je op deze pagina de columns lezen van Iris Roscam Abbing en Bastiaan Molleman, beiden student aan Wageningen Universiteit. De redactie van Resource zoekt nog een derde columnist, van Van Hall Larenstein. Mail voor 20 september een uitprobeersel naar lieke.de.kwant@cereales.nl. Vermeld daarbij je studierichting, leeftijd, adres en telefoonnummer.

GESLAAGDE AID ONDANKS OBSTAKELS

De Algemene Introductie Dagen (AID) waren dit jaar opnieuw een groot succes. Dit in tegenstelling tot de verwachtingen vooraf. Een tekort aan leden van de organiserende commissie CAID en aan ondersteunende crew dreigde roet in het eten te gooien. Ook de volwaardige deelname van hogeschool Van Hall Larenstein aan de AID bracht onzekerheid met zich mee.

De samenwerking tussen VHL en de CAID verliep niet altijd even makkelijk. ‘Bij VHL zijn de introductieperiodes altijd klein-schaliger en minder intensief geweest dan bij Wageningen Universiteit’, vertelt CAID’er Lars van Peij. ‘Veel werd op het laatste moment geregeld en beloftes werden niet altijd op tijd waar gemaakt. Jammer genoeg waren er geen VHL-studenten die de CAID konden versterken. De financiële middelen waren er, maar geen hbo’er die deze klus op zich wou nemen. Dit had de communicatie zeker makkelijker gemaakt.’ Het lukte VHL uiteindelijk wel om genoeg mentoren te leveren en te helpen waar nodig in de invulling van het programma. Een meningsverschil werd echter niet op-

gelost: de top van de hogeschool stond op aparte AID-groepjes voor VHL-studenten, iets wat de CAID liever niet had gezien. ‘Zo zal er natuurlijk weinig interactie plaatsvinden en dat is een gemiste kans’, aldus van Peij. Achteraf blijkt het met de interactie wel mee te vallen. De gezamenlijke evenementen maakten interactie vaak noodzakelijk, al zaten de studenten niet in dezelfde groepjes. Nji Sri, de studentenvereniging die met VHL is meeverhuisd van Deventer naar Wageningen, noemt de samenwerking met de CAID geslaagd. De vereniging werd betrokken bij het introductieoverleg tussen de CAID en alle grote organisaties die bijdragen aan de AID. Alleen mocht Nji Sri nog niet meedoen aan de Biercantus, het evenement in de tent waarbij studenten bier drinken en zingen onder begeleiding van de drie grote verenigingen Ceres, KSV St. Franciscus en SSR-W. Volgens Nji Sri-voorzitter Arne Timmerman is dit te wijten aan het feit dat zijn vereniging nieuw is in Wageningen. ‘Dit is een evenement met traditie. In eerste instantie waren we wat verbijsterd over het besluit maar na uitgebreide dialoog hebben we besloten het te laten voor wat het is, al-

thans voor dit jaar.’ Volgens CAID’er Lars van Peij waren de afspraken met de drie grote verenigingen al gemaakt. Volgend jaar wordt Nji Sri wel betrokken bij de Biercantus. Natuurlijk waren er zoals elk jaar ook klachten. De Wageningse studentenbond WSO vond dat ze maar marginaal waren betrokken bij het vooroverleg en vegetarisch eethuis Zeezicht was teleurgesteld omdat hun menu ontbrak in het program-maboekje. Van Peij: ‘De CAID neemt tijdig contact op met iedereen, maar als mensen hun materiaal niet op tijd inleveren kunnen we helaas niets meer doen. En als we alle groepen bij het introductieoverleg uitnodigen verliest het overleg zijn effectiviteit en daadkracht.’ Van Peij vond het jammer dat de CAID af en toe als kinderjuf moest optreden. ‘Sommige organisaties overtraden de regels rond promotie en dan moesten wij weer bemiddelen en sancties opleggen. Daar hebben we het in de introductieperiode eigenlijk veel te druk voor. Maar dat kan de pret en het succes van de afgelopen AID zeker niet drukken. Wageningen staat nog steeds aan top als het gaat om studenten die participeren in de AID.’ / ABa

BUIKSCHUIVEN/ Eerstejaars studenten van Van Hall Larenstein in Velp deden op dinsdag 28 augustus mee aan de sport- en speldag ‘Gein op Larenstein’. De middag begon met een workshop jumpen, waaraan ook Martin Jansen van het college van bestuur deelnam. Het was mooi weer en mensen stortten zich met enthousiasme op de bijzondere activiteiten, zoals buikglijden door groene zeep. Van een opblaassurvivalbaan tot zespersoons skippyballen; overal op landgoed Larenstein waren spelletjes te doen. Zo’n 260 nieuwe studenten doen mee aan de introductie in Velp. Die begon maandag 27 augustus en duurt nog tot en met vrijdag 31 augustus. Een deel van de eerstejaars kampeert in tentjes op het landgoed. / ABr

Olifantvissen hebben een verkeerde naam, concluderen Duitse biologen. De langwerpige snuit van de vis is namelijk geen neus, maar een langgerekte, beweeglijke onderkin. Die zit boordevol elektrische voelorgaantjes waarmee de vis de omgeving in beeld brengt. Dankzij deze echolocatie kunnen olifantvissen zelfs in het pikkedonker onderscheid maken tussen verschillende vormen en zijn ze zelfs in staat het verschil tussen de letters T en C te zien.

Een Utrechtse evolutiebiologe heeft ontdekt dat de Evangelische Omroep structureel natuurdocumentaires censureert. In de BBC-natuurserie ‘The Life of Mammals’ van David Attenborough zijn alle verwijzingen naar uitgestorven voorlopers of miljoenen jaren oude fossielen weggeknipt of onvertaald gebleven. Inmiddels hebben de biologen al een protestbrief gestuurd aan de BBC, de EO en David Attenborough over deze ongewenste vorm van ‘kunstmatige selectie’.

Amsterdam kwam deze week met het persbericht dat zij de meest internationale stad ter wereld is. Alsof er helemaal geen Geert Wilders bestaat meldt de gemeente trots dat zij 177 nationaliteiten binnen haar grenzen heeft. Dagblad De Gelderlander heeft nu berekend dat Wageningen, met slechts 35.000 inwoners, een tweede plaats zou kunnen opeisen met 167 nationaliteiten. De Rijnstad blijft daarmee Antwerpen (164) en miljoenenstad New York (150) voor.

EEN KAPSTOK MET EEN LICHTE HERSENSCHUDDING

‘En wat studeer jij? Waterbeheer? Oh, net als Alexander!’ Sneldichteres Wil Dijkstra slaat een akkoord aan op haar gitaar en begint te zingen. ‘Luister, één ding daar zit ik mee/ wanneer komt, wanneer komt de zee/ ja jij, kijk mij nou eens aan/ wanneer wordt daar door meneer Waterbeheer wat aan gedaan?’

Dijkstra is één van de artiesten op het Idealis Straatfestival waarmee de Algemene Introductie Dagen op woensdagavond 22 augustus worden afgesloten. Rond de troubadour in haar middeleeuwse jurk, aan het begin van de Wageningse Hoogstraat, is een olopoe ontstaan. Gemoe-delijk staat ze tussen de studenten van mentorgroepje 25 en schudt liederen over hun opleidingen uit haar roodfluwelen mouw. ‘Weet je wat ik nou eens wil weten/ wat kan ik nou als leek het beste eten?/ de één zegt shoarma, de ander kip/ ja, daarvan worden wij samen reuze sip.’ Na nog een paar verzen over ‘moleculaire natuurwetenschappen’ en smerige koelkasten doet ze een stapje achteruit en kijkt het hele stel eens aan. ‘Lieve mensen wat ik zeggen moet/ jullie zijn de jeugd en dat vind ik goed/ en daarom betaal ik heel spontaan/ maar als je klaar bent met je studie, zoek dan eindelijk een baan.’ Lachend verspreiden de toeschouwers zich. Groepje 25 vervolgt de tocht langs optredens in de winkelstraten van het

Straatartiest Juan doet net of hij met zijn minifiets over twee mensen heen gaat springen. Later doet hij het met zijn BMX echt. / foto MW

centrum en op de Markt. Daar wordt mentormama Marion van groepje 30 uit het publiek geplukt door straatartiest Juan van Ché Cirque. Hij mag haar zonnebril niet op en voor straf moet ze nu zijn ge-

terwijl de acrobaat de vele omstanders vermaakt door met zijn BMX over een meisje heen te springen, onderdrukt Marion een gaap. ‘Ze is moe van al die nachten doorhalen en ze heeft een lichte hersenschudding’, verklaart eerstejaars Christiaan van groepje 30. ‘Afgelopen nacht kwam ze tijdens een verenigingsfeest keihard met haar hoofd tegen een balk.’ Het groepje heeft vandaag gezamenlijk zonnebrillen aangeschaft en mama Marion volgestopt met aspirientjes, zodat ze de laatste dag en nacht van de AID nog doorkomt. Gejoel klinkt. Juan – inmiddels uitgedost als Superman – legt een man uit het publiek naast het meisje op de grond, grist de bolhoed van Marions hoofd en dekt daarmee zachtjes het kruis van het nieuwste slachtoffer af. Het colbertje legt hij opgevouwen onder het hoofd van het meisje, voor hij op een minifietsje stapt. Marion krimpt nog een beetje meer in elkaar op haar krukje. ‘Ik had het zo koud!’, zegt ze achteraf, terwijl Juan het applaus in ontvangst neemt en meldt dat zijn hoed open staat voor donaties. ‘Toen hij dat jasje weghaalde werd het nog erger.’ Een paar mentorkindjes kloppen hun mama bemoedigend op de schouders. Ze besluiten naar haar huis te gaan om een paar biertjes te drinken en op te warmen, voordat de laatste nachtelijke tocht langs de verenigingen begint. / LdK

SUCCESSEN VOOR WAGENINGSE SPORTERS

De Wageningse studenten atletiekvereniging Tartlétos was oppermachtig op de NSK Ekiden. Zowel het gemengde als het herenteam won de estafette-marathon, op 7 juli in Rotterdam.

Jolmer van der Sluis van studentenroeivereniging Argo heeft twee wereldbekerwedstrijden gevaren in de lichte mannen acht. De derde plek in de wereldbekerfinale in Luzern, 15 juli, leverde de boot een Olympische nominatie op. De Holland Acht, met clubgenoot en WK-ganger Peter Vos, verdiende ook een nominatie. Jobert Rijsdijk van Argo mag dit najaar met de acht van bondsproject Minerva naar de Head of the Charles in Boston. DSB-renner Sanne van Paassen, student Bedrijfs- en consumentenwetenschappen, en Annemiek van Vleuten, student Dierwetenschappen, zijn dertiende en veertiende geworden bij het NK Tijdrijden op 14 augustus in Zaltbommel. Ate van der Burgt, promovendus bij PRI, heeft op de 1500 meter de limiet voor de WK Atletiek in Osaka, op tweetiende gemist. / YdH

STUDENTENSLAVEN TE KOOP VOOR PAAR METER BIER

‘Nee, dit groepje niet, die waren gisteren te dronken’, oordeelt Elvira beslist. ‘Daar hebben we niets aan.’ De tweedejaars VHL-studente van de Kennismakingcommissie in Leeuwarden is belast met het schoonmaken van de barbecues en monstert het aanbod op de Leeuwarder studentenslavenmarkt. Het clubje Kust en Zee valt dus af, te balorig. Wellicht dat er tussen de lichter Akkerbouwers wat van haar gading zit.

De nuldejaars van Van Hall Larenstein Leeuwarden werden afgelopen woensdag per opbod verkocht aan de hoogste bidder. Het meest publieke gedeelte van de kennismakingsweek, van maandag 27 augustus tot en met vrijdag 31 augustus, vond plaats op de centrale brug aan de drukke winkelstraat de Nieuwstad. Iedereen kon meebieden op de in witte overall gestoken nieuwelingen, als men maar in meters bier wilde betalen. Wellicht schrok die voorwaarde het winkelende publiek wat af, want het gros van aanbod vond emplooi bij hardvochtige ouderejaars. Dat is ook eigenlijk de bedoeling, verklapt

veilingmeester Hendrik ten Napel. ‘We willen natuurlijk wel een beetje controle kunnen uitoefenen.’ En al zegt hij het niet met zoveel woorden, de eigentijdse slavenmarkt is natuurlijk een slimme truc om alle vervelende klusjes rond de kennismakingsweek door de nuldejaars zelf op te laten knappen. Een vers clubje Chemie dient zich aan op het schavot. ‘Zes meter’, doet Elvira een poging. Veilingmeester Hendrik schudt zijn hoofd en wendt zich tot de slachtoffers. ‘Zes meter om barbecues schoon te maken is een belachelijk koopje. Willen jullie er niet overheen bieden om jezelf vrij te kopen’, probeert hij flomerig. De stoelcommissie wil het spul wel hebben voor acht meter. Verkocht. De tijd dringt voor Elvira en haar vuile barbecues. Maar uiteindelijk zullen er zo’n dikke twintig groepen worden geveild, haar kans komt nog wel, vermoedt ze. En inderdaad, als de schorre biedingen toevalligereis wat stilvallen, scoort ze alsnog een flinke club Diermanagementsstudenten. Voor maar vier meter. Geen geld. / WB

VOOR ALTIJD EEN ONVOLDOENDE OP INTERNET

Sommige docenten zetten cijfers van studenten op internet. De resultaten staan soms jarenlang online, inclusief naam en studentnummer. Niet de bedoeling, zeggen universiteiten en hogescholen.

‘Monique’ zakte in 2003 voor een tentamen van Arend-Jan Boekestijn, docent aan de Universiteit Utrecht en parlementariër voor de VVD. Ze staat met achternaam en al op internet, net als haar jaargenoten. Boekestijn: ‘Ik heb veel met internet gewerkt. Daardoor wisten studenten al binnen acht uur of ze hun tentamen hadden gehaald. Alleen horen de cijfers direct na de blokkeriode verwijderd te worden. Ik dacht dat ik alles eraf had gehaald, maar er is kennelijk iets misgegaan.’ ‘Dit is niet de bedoeling’, zegt een woordvoerder van de HBO-raad. Ook universiteitenvereniging VSNU vindt dat tentamenuitslagen altijd geanonimiseerd moeten worden en gaat de kwestie intern bespreken. / HOP

Een VVD-raadslid uit Ede heeft deze zomer gepleit voor Tuk-Tuks in zijn gemeente. De Tuk-Tuk is volgens hem een goed vervoermiddel voor in en rond Nationaal Park De Hoge Veluwe. Ook zouden mensen daarmee goedkoop van het NS-station naar de Wageningse universiteit kunnen worden vervoerd. Het raadslid weet ook al wie de brommobielen moeten besturen: reintegrerende uitkeringsgerechtigden.

In Tilburg experimenteerden twee TIK-leiders, de plaatselijke naam voor mentoren van introductiegroepjes, met het delen van hun leiderschap. Via een internetsite konden buitenstaanders opdrachten doorgeven die de ‘mentorkindjes’ van Sander en Mathijs konden uitvoeren. De uitdagingen moesten wel origineel zijn en liever niets met drank te maken hebben. Maar ook dan blijft er nog genoeg over. Zo lieten ze in Leiden hun nieuwe studentes weer eens lekker modderworstelen. / GvM

PRIKBORD

prikbord@cereales.nl

VOOR JE MOOISTE FOTO, JE EERSTE VERHAAL, JE EIGEN CARTOON

UNDERC?VER

Wageningse eerstejaars werden tijdens de Algemene Introductie Dagen op de hoogte gehouden van het laatste nieuws en de leukste voorvallen door de AID-krant The Underc?ver. Mieke, Maaïke en Alex tikten er de teksten voor, Jeroen, Bart en Bram leverden er de beelden bij. Een kleine greep uit hun foto's van de AID 2007.

WERELDRECORD MET ALURE

Stel je honderden bruine kinderoogjes voor die zich vullen met tranen terwijl een Spaanse schooldirectrice haar mededeling doet. Ze vertelt over het verre Nederland, waar studenten van Wageningen UR het unieke wereldrecord hebben gebroken dat de schoolkinderen met zoveel moeite hadden gevestigd. Volgens de laatste telling deden er zelfs 865 Wageningers mee aan de recordpoging, terwijl er maar 300 nodig waren. Tijdens de Algemene Introductie Dagen dansten ze vijf minuutjes op een liedje dat ze nog vaag kenden van de kleuterschool, in de hoop dat niemand hen zag. Hoofd-schouders-knie-en-teen, maar dan in het Engels, zodat internationale studenten ook mee konden strijden. En zelfs hoogwaardigheidsbekleders wilden wel meedoen om dat prachtige record veilig te stellen. Naast de sportinstructeur – want zo'n uitdaging ga je niet aan zonder professionele begeleiding –

stonden ook loco-burgemeester Stella Efdé en stafdirecteur Ab Groen van Wageningen Universiteit op het podium op de Markt. Ze ‘deden lekker mee’ met de CAID'er in leeuwenpak, die de boel nog wat extra op moest fleuren. Even wat strekken en dan weer, hop, het kantoor in. Toch was het nog moeilijker dan het leek. ‘Nog drie minuutjes’, moedigde sportinstructeur Yvonne Canters de menigte op de Markt aan. Gelach steeg op, want wie had gedacht dat vijf minuten zo lang konden zijn? Terwijl de rest en masse naar de tenen reikte, bleven hier en daar enkele dissidenten met rugpijn rechtop staan. En het zwaarste moet nog komen. ‘We hebben films, foto's en handtekeningen van onze recordpoging opgestuurd naar de Guinness Book of Records’, zegt Ineke van Kapel van de CAID. ‘Over een paar maanden weten we of het record goedgekeurd wordt.’ Is er toch nog hoop voor de Spaanse kindjes. / Richard Esser

